سادىر قادىر

چۆلدىكى مەرۋايىت

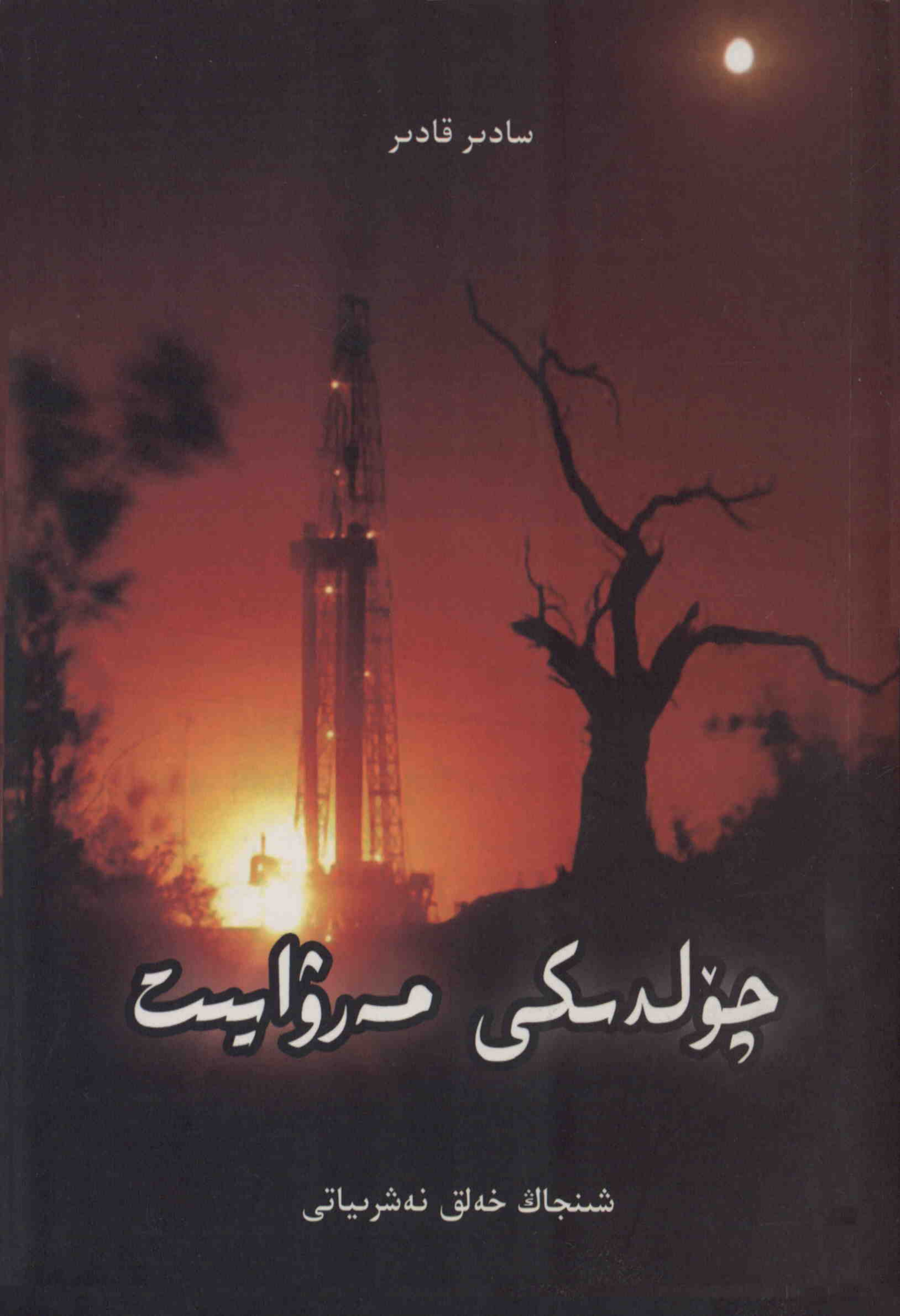

شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى

ISBN 7-228-10686-5
9 787228 106868 >
ISBN 7-228-10686-5
(民文)定价:16.00元

瀚海油花

沙德尔·卡德尔

新疆人民出版社

图书在版编目(CIP)数据

瀚海由花/沙德尔·卡德尔著;狄里木拉提译. —乌鲁木齐:新疆人民出版社,2006.12
ISBN 7-228-10686-5

Ⅰ.瀚…　Ⅱ.①沙…　②狄…　Ⅲ.诗歌—作品集—中国—当代—维吾尔语(中国少数民族语言)、汉语　Ⅳ.1227

中国版本图书馆CIP数据核字(2006)第160485号

责任编辑:艾克巴尔·艾力
责任校对:扎米拉·菲达依
封面设计:米尔扎提·阿不都拉·塔吉

瀚海油花　(维吾尔文)

沙德尔·卡德尔　著

狄里木拉提·泰来提　译

新疆人民出版社出版
(乌鲁木齐市解放南路348号　邮编:830001)
新疆新华书店发行
新疆生产建设兵团印刷厂印刷
850×1194毫米　32开本　6.25印张　4插页
2006年12月第1版　2006年12月第1次印刷
印数:1—3000

ISBN 7-228-10686-5　定价:16.00元

沙德尔·卡德尔，1968年6月出生在莎车县白什坎特镇图弯巴格伊力克村一个干部家庭。1987年分配到塔西南勘探开发公司石化厂工作。

本科学历。现在塔西南石油勘探开发公司党群部宣传科工作。

沙德尔·卡德尔先后在各类报刊上发表了千余份新闻报导及摄影作品，同时还发表了300多首诗歌、散文等作品。其作品主要发表在《塔里木》、《油泉》、《新疆青年》、《新疆日报》、《乌鲁木齐晚报》等报刊上。有30多篇文章（汉文）发表在国内一些知名报刊上。

他创作的《人民的儿子为人民而忧》、《石油骄子》等文章发表在《中国政治思想研究》杂志上；《高亢的旋律》被选入由中国文史出版社出版的《纵观中国改革开放》一书中。《故乡·莎车》1996年被选入由莎车报社出版的文选《叶尔羌文苑》中，在社会上产生了积极影响。

他的题为《我们是石油工人》的摄影作品在2001年8月举办的中国石油新闻作品展中获三等奖。

1998年成为克拉玛依市文联会员，同时成为《新疆日报》和《工人时报》特邀记者。

《瀚海油花》这部诗文集选入了他的精典作品，歌颂了石油工人战天斗地的英雄气概及辉煌业绩，描写了他们火热的生产生活场景，并展望了中国石油工业的美好前景。

مۇندەرىجە

كىرىش سۆز 1

ئانا دەريا 1

پايانسىز زېمىن 2

قۇملۇق كۆركى 4

قۇملۇقتىكى نېفىت گۈلى 5

كۆكياردىكى كۈلكە ساداسى 7

تۇتاش قەلبلەر 8

شاۋقۇن سالار نېفىت دەرياسى 10

نېفىتچىلەر مارشى 11

نېفىتچىگە قىزىل گۈل تۇتاي 12

مانا بۇ — غەمخورلۇق، قوللاش، يار ـ يۆلەك 13

جەنۇبتىكى نۇرلۇق مەرۋايىت 16

قۇياشقا ئىنتىلىپ ياشايمىز خۇشال 18

تۆھپىكارلار شەجەرىسى 20

ئايغا باقتىم 21

ئىتتىپاقلىق سائادەتنىڭ ئاساسى 23

قۇچاق ئاچتى بەخت دىلدارى 25

يېشىل شەھەر، ئېسىل شەھەر 26

نېفىتچى قىز 27
نۇر چاچماقتا مەرىپەت 28
ئۆچمەس ئىزلار 29
ئەنبەر پۇرايدۇ 30
نېفىتلىكتە باھار بەزمىسى 31
چۆلدىكى مەرۋايىت 32
سېغىنىش كۈيى 33
سەن مېنىڭ پەخرىم 34
كۈيباغ قىزى 36
ياشلىق ساداسى 37
شائىر يازار ئوتلۇق داستانلار 38
نېفىتلىكنى كۆرۈپ كەت (ئېيتىشىش) 39
«مەرۋايىت» 41
ئەھدىم بار، ئەقىدەم بار 42
تەبرىكنامە 43
ئېيتقىن ۋىسال قۇچمىز قاچان 45
مۇئەللىمنى قاتسام كۈيۈمگە 46
دەيمۇ، يار 48
ئەل ئوغلىمەن 49
قايىلدى 50
ھايات ئىشقى 51

مېھنەت ساداسى 52
يانمايمەن قارارىمدىن 53
بەخت ناخشىسى 54
ۋىشكىلارغا قونۇپ ئولتۇرۇپ 55
ئۇنۇتمايدۇ 56
خۇشال كۈن 57
پەرىشتە 59
ئورۇن ئالدىڭ قەلبىم تۆرىدىن 60
ياڭرايدۇ كۈيۈم 61
ئەلچىجا 62
سەپەر يالداملىرى 64
تەكلىماكاندىكى گۈدۈك ئاۋازى 69
بۈيۈك ئابىدە 71
كۆندىلىك خاتىرەمدىن تەرمىلەر (نەسر) 72
بەخت تىلەش (نەسرلەر) 75
ئابىدە (نەسر) 80

目录

序言……1
母亲河……1
大漠天空……3
苍茫大地……5
瀚海油花……7
库克亚尔的笑声……9
心语……11
奔涌的石油河……13
石油人进行曲……15
送一束鲜花给你……17
关怀、支持、帮助……19
南方明珠……22
向往太阳……24
英雄榜……26
望月……28
友谊是幸福的基石……30
幸福的怀抱……32
绿色城市……34
石油姑娘……36
校园晨光……37

永不磨灭的足迹……39
芳香……40
春的旋律……41
瀚海珍珠……42
思念……43
你是我的骄傲……44
歌声里的姑娘……46
青春回响……47
诗人的灵感……48
快来看看石油城……50
珍珠……52
我的誓言……54
贺电……56
何时再相见……58
教师颂……60
情深似海……62
难道……65
我是人民的儿子……66
淹没……67
生命……68
劳动之歌……69
志坚不移……70
幸福之歌……71
坐在塔顶……72
铭记……74

快乐的一天……75
天仙……77
你在我心中的位置……79
歌声僚亮……81
祈求……83
旅途拾贝(组诗)……85
塔克拉玛干的气笛……90
丰碑……92
青春日记……94
哎,北京来的好干部……95
零星日记(散文)……98
祝福(散文)……101
塔克拉玛干(散文)……105
丰碑(散文)……107

序言

塔里木油田公司塔西南
勘探开发公司党委书记

眼前的这部诗歌集精选了诗人沙德尔·卡德尔创作的一批饱含石油灵魂的诗歌及散文，反映了新疆石油工人经历的风尘岁月以及用鲜血生命换回的辉煌业绩，从侧面描述了他们生产生活的丰富场景。他们在无边无际的大漠留下了永不消失的足迹，这一点从作者火热的激情可以十分鲜明地看出来。

当你读到这部诗集时，你会感到自己时而在无际的旷野与石油工人一起风餐露宿，时而又觉得自己的一份深深的恋情就在那里，你会清晰地看到他们所留下的足迹在向你心中延伸。

精选的作品具有浓郁的生活气息和艺术感染力，这种魅力来自作者对石油工人生活的细微体验。而诗人本身就曾经是一位满身油泥的石油工人。他在石油一线及从事宣传工作的20年经历中，对石油故乡有着深厚的感情，这给他的创作奠定了坚实的基础，其

作品充分展示了他丰厚的生活阅历和独到的创作风格。

《瀚海油花》是献给塔西南勘探开发公司成立53周年及塔西南勘探开发公司第五届党代会的一份珍贵礼物。

祝愿作者今后能创作出更多反映石油人艰苦创业的精品力作。

كىرىش سۆز

تارىم نېفىتلىك شىركىتى غەربىي جەنۇب تارىم
چارلاش ـ ئۆزلەشتۈرۈش شىركىتىنىڭ پارتكوم شۇجىسى:
شاۋ بو

قولىڭىزدىكى توپلامغا شائىر سادىر قادىرنىڭ نېفىت روھى بىلەن يۇغۇرۇلغان بىر تۈركۈم شېئىر ھەم نەسىرلىرى كىرگۈزۈلگەن بولۇپ بۇ شېئىرلاردا شىنجاڭ نېفىت ئىشچى-لىرى بېسىپ ئۆتكەن ھەم شانلىق، ھەم جاپالىق مۇساپە، ئۇلارنىڭ قان تەرىدىن ھاسىل بولغان يېڭىچە تۇرمۇش ھەم تەرەققىيات، ئۇلار پايانسىز قۇملۇقلاردا قالدۇرغان ئۆچمەس ئىزلار، ئۇلار ياراتقان نۇرلۇق سەھىپىلەر، چىن ھەم قايناق ھېسسىيات ئارقىلىق روشەن يورۇتۇپ بېرىلگەن بۇ توپلامغا كىرگۈزۈلگەن شېئىر ھەم نەسرلەر بىلەن ئۇچراشقان ئوقۇر-مەن ئۆزىنى بەزىدە چۆل ـ جەزىرىلەر قوينىدا نېفىت ئىزلەش يولىدا پىداكارلىق بىلەن ئىشلەۋاتقان جەسۇر ئىشچىلار بىلەن بىللە ياشاۋاتقاندەك، بەزىدە نېفىتچى قىز ـ يىگىتلەرنىڭ قاي-ناق سۆيگۈسىگە گۇۋاھچى بولۇۋاتقاندەك سېزىدۇ. ئاشۇ پاياد-سىز قۇملۇقلار قوينىدا قان ـ تەر تۆكۈۋاتقان قەيسەر نېفىت-چىلار توپلامنى ۋاراقلاۋاتقان ئوقۇرمەننىڭ قەلبىدە ئۆچمەس

پايانسىز زېمىن

قۇملۇق
قاقاس رەڭلەردە
بويىماقتا تەڭرى ئۆيىنى
رەڭلىرى سويۇلغان قاغجىراق رەسىم
يا بىر ئارخېئولوگىيىلىك بۇيۇم
تۇيۇقسىزلا بايقالدى···
غەربكە سوزۇلغان پايانسىز قۇملۇق
سىيرىلىپ
كۆمۈۋەتتى يىل جىلغىسىنى
پېتىۋاتقان كۈن
سەپەر ئازاۋىنى تارتتى يەتكۈچە
كارۋانلار بىلەن بىللە
كەچكى شامال گۈلخان بويىدا
سۆزلەپ بەرمەكتە
كروران ھەققىدە قىزىق ھېكايە
كەچكى كۈننىڭ ئاداققى نۇرى
جىمى سۈپەت، غەمكىنلىكلەرنى
جەم قىلماقتا تارىم سۈيىگە
توغراقلار

بالقىپ چىقىپ لاي ساھىللاردىن
قۇلاق سالار زېمىن كۆيىگە
شاماللار
مەلھەم بولۇر جاراھىتىگە
قەدىمىي ئاھاڭ
يوقالماس قوۋم
يەنىلا بۇ پايانسىز يەرنىڭ
يىراقلاردىن قالغان ئۆز رېڭى

قۇملۇق كۆركى

ئۇ گوياكى كۆيۈۋاتقان كۆك،
يوق ئۇنىڭدا
باھاردىكى سەھەر جىملىقى،
يوق يامغۇرنىڭ يېپيېڭى ھىدى،
يوق كۈزنىڭكى مول ھوسۇللىرى،
يوق قىشنىڭكى قار ھوسۇللىرى،
يوق قىشنىڭكى قار ئۇچقۇنلىرى،
ئۇ گوياكى تىمتاس بىر دېڭىز،
دولقۇنلىرى بولسىمۇ ھەيۋەت،
شاۋقۇنلىرى ئاڭلانماس پەقەت،
بولسىمۇ گەر قەدىم ئەگرى يول،
يوق بىر نىشان، مېڭىش تەس قەۋەت،
قۇملۇق كۆركى
بازىرىدۇر قۇملۇق قوۋمنىڭ،
رىۋايىتىدۇر توغراقلارنىڭ،
كىيىمىدۇر بارخانلارنىڭ.
قۇملۇق روھى قۇم - بورانلىرى
قۇم تارىخى ھەسرەتلىك كۈيى.

قۇملۇقتىكى نېفىت گۈلى

زېمىننى بىردىنلا سالدى لەرزىگە،
نېفىتچى يىگىتلەر ئېيتقان ناخشىلار.
كۆكتىكى يۇلتۇزلار جىمىرلىتىپ كۆز،
دېيىشتى زېمىندا كۆپكەن ياخشىلار.

بۇرۇنقى شىغىللىق ـ قاقاس سايلىقتا،
قۇرۇلدى ھەيۋەتلىك بىر گۈزەل شەھەر.
بولدۇقلاپ، شاۋقۇنلاپ قوينىدا نېفىت،
بەختتىن بېشارەت بەردى تاڭ سەھەر.

ئاسمانغا بوي سوزغان قاتار ۋىشكىلار،
كوئېنلۇن باغرىغا قوشتىغۇ زىننەت.
بۇرغىچى ئەجرىدىن كۈلدىغۇ بۈگۈن،
دىللارغا ھاياجان بېغىشلاپ جەننەت.

تاڭ سەھەر سامادا پارلىدى قۇياش،
نېفىتچى مەڭزىنى سۆيدى تاتلىق نۇر.
باھارنىڭ شوخ ـ تېتىك گۈلدۈرمامىسى،
ياڭراتتى ئۆزگىچە ھۆرلۈك ئۈچۈن خور.

كۇئېنلۇن باغرىدا ياسىدى قاينام،
ئەل ـ ئاۋام تەنتەنە قىلىپ بەختىمگە.
نېفىتچى مەردلەرنىڭ تۆككەن قان ـ تەرى،
چۆللۈكتە باغ ئاتا قىلدى خەلقىمگە.

تۇتاشتى يۈرىكى ئىشچى ـ دېھقاننىڭ،
بەختىنىڭ مارشىغا ئوينىدى ئۇسسۇل.
بۇرغىچى مەردلەرگە تۇتتى ھۆرمەتتە،
نازىنىن قىزچاقلار ئىككى قوللاپ گۈل.

كۆكياردىكى كۈلكە ساداسى

باھاردا گۈل ـ چېچەك ئېچىلغان چاغدا،
كۆكياردا يەر مېيى ئېتىلغان چاغدا.
نېفتچى ئىشچىلار ياڭراتتى ناخشا،
گوياكى بۇلبۇلدەك سايرىغان باغدا.

تۇيۇقسىز سىلكىنىپ تىترىدى زېمىن،
تاشقاندا باغرىدىن نېفت ھەيۋەتتە.
بۇ ئىدى باھارنىڭ گۈلدۈرمامىسى،
كۇئېنلۇن شادلىنىپ كۈلدى ھۆرمەتتە.

كۈي قېتىپ قەدىمى، تارىم دەرياسى،
ياڭراتتى ھەر يانغا بەخت ساداسى.
باشلاندى چېلىشنىڭ تۇنجى قەدىمى،
يەتتى كۆك ئاسمانغا شادلىق ناۋاسى.

ئاسماندىن يۇلتۇزلار چاچتى چاچقۇلار،
ئەل ـ ۋەتەن بەختىنى تەبرىكلەپ شۇئان.
شائىرلار تەۋرىتىپ بەس ـ بەستە قەلەم،
نېفتلىك شەنگە يېزىشتى داستان.

تۇتاش قەلبلەر

نېفت ئىشقى تۇتاشتۇرغان قەلبلەر،
گۈلخان بولدى، سوغۇقلاردا، جۇدۇندا.
ۋەتەن ـ ئەلنىڭ ئىستىقبالى ـ ئەتىسى،
قۇياش كەبىي پارلىماقتا ئالدىمدا.

يۈرەكلەر ئوت، تەڭدىشى يوق ھارارەت،
ۋۇجۇدلاردا جۇش ئۇردۇ جاسارەت.
ياراتماقتا نېفتچىلار جان تىكىپ،
ۋەتەن ئۈچۈن، خەلق ئۈچۈن سائادەت.

ياشار ئۇلار قۇياش تامان ئىنتىلىپ،
قۇياش بولۇپ، كېچە ـ كۈندۈز نۇر چېچىپ.
مۈشكۈللەرنى باش ئەگدۈرۈپ قەدەمدە،
كەلگۈسىگە داغدام كەڭرى يول ئېچىپ.

ئۇيغۇر، خەنزۇ، خۇيزۇ، ئۆزبېك بىر نىيەت،
ئۇيۇلتاشتەك ئۆتەر بولۇپ يار ـ يۆلەك.
بىر ـ بىرىگە جان تەسەددۇق ئەيلىشىپ،
قاقاس چۆلدە ئېچىلدۇرار گۈل ـ چېچەك.

نېفتچىلار تۇتاشتۇرغان يوللاردا،
چاچتى پۇراق ئېتتىپاقلىق گۈللىرى.
داۋانلاردىن داۋانلارغا ئاتلىدى،
سۆيۈنگەچكە پاك سۆيگۈدىن دىللىرى.

زوقلاندۇرار، تۇتاش - تۇتاش بىنالار،
قۇچىقىدا ھەممە مىللەت بەختىيار.
تۇتاش - تۇتاش زاۋۇتلارغا قاراڭلار،
ئاڭا باقسا چۇلغار دىلنى ئىپتىخار.

تۇتاش دىللار رىشتى مەڭگۈ ئۈزۈلمەس،
سۆيگۈ ئەھلى ئۆتەر مەڭگۈ ھەمنەپەس.
تۇتاش دىللار يورىتىدۇ ئالەمنى،
تۇتاش قوللار كۆتۈرىدۇ تاغنى دەس.

تۇتاش قوللار بىنا قىلغان بوستانلار،
قۇچىقىدا ناۋا ئەيلەر بۇلبۇللار.
تۇتاش قوللار ئەجرى بىلەن كۆكلەيدۇ،
تۇتاش يىلتىز، تۇتاش نوتا - سۇمبۇللار.

تۇتاش دىللار ياڭراتقان شوخ كۈيلەردە،
نېفتلىكنىڭ ئىستىقبالى نامايان.
تۇتاش ناخشا، تۇتاش كۈيلەر ئۈزۈلمەس،
سىلىپ ئەلنىڭ يۈرىكىگە ھاياجان.

شاۋقۇن سالار نېفىت دەرياسى

شاۋقۇن سالار نېفىت دەرياسى،
كۆلەر شوخ ـ شوخ بەخت رەناسى.
ئىش قاينىغان قۇملۇق قوينىدا،
ياڭرار ئەجەب مەردلەر ناۋاسى.

شاۋقۇن سېلىپ نېفىت دەرياسى،
ئويغىتىدۇ سۆيگۈ ـ مۇھەببەت.
بېغىشلايدۇ كۆرەشچانلارنىڭ،
ۋۇجۇدىغا غەيرەت ـ شىجائەت.

شاۋقۇن سېلىپ نېفىت دەرياسى،
ئۇرغىتىدۇ تومۇردا قاننى.
ئىستىقبالدىن بېرىپ بېشارەت،
يايرىتىدۇ جىمىكى جاننى.

شاۋقۇن سالسا نېفىت دەرياسى،
تاڭ سەھەرگە ئايلىنار ئاخشام.
نېفىتچىگە ياڭرىتىپ ئالقىش،
بېرەر دېھقان يالقۇنلۇق سالام.

نېفتچىلار مارشى

نېفتچى بىز قەلبى ئوت يۈرەك،
مۇشكۈللەرگە ئەگمەيدىغان باش.
ۋەتەن ئۈچۈن ئالىمىز نېفت،
گۇۋاھ ئاڭا كۆكتىكى قۇياش.

يۈرەكلەردە ۋەتەن سۆيگۈسى،
بىزنى ھەردەم ئالغا يېتەكلەر.
نېفتلىككە تۆكىمىز قان ـ تەر،
ئىزىمىزدىن گۈللەر پورەكلەر.

قاقاس چۆلدە شۇۋرغان ـ بوران،
تاۋلار بىزنىڭ ئىرادىمىزنى.
ۋەتەن ئۈچۈن قۇچۇپ شەرەپ ـ شان،
نۇرلاندۇردۇق ئوبرازىمىزنى.

بىز ياڭراتقان ئوتلۇق ناخشىلار،
قاناتلىنىپ ئۈچتى ئاسمانغا.
تارىخ پۈتتى ئالتۇن ھەل بىلەن،
بىزنى تالاي ئوتلۇق داستانغا.

نېفتچىغا قىزىل گۈل تۇتاي

نېفتچىغا ھۆرمىتىم چوڭقۇر،
ئىككى قوللاپ قىزىل گۈل تۇتاي.
مېھنەت سۆيگەن ئەزىمەتلەرنىڭ،
يۈرىكىنى خۇش قىلىپ ئۆتاي.

ۋەتەن، ئەلگە ئاتاپ بارىنى،
جان تەسەددۇق قىلدى نېفتچى.
چۆل ـ جەزىرە، باياۋانلاردا،
يۈرۈشنى شەرەپ بىلدى نېفتچى.

ئەل، ۋەتەننىڭ كۆزلەپ بەختىنى،
ئۆتتى ئۆمرى جەڭگاھتا ھامان.
فونتانلىغان چاغلاردا نېفت،
خۇشاللىقتا ئەيلىدى خەندان.

شۇ پىداكار نېفت ئىشچىسى،
كۆكرىكىگە تاقاي قىزىل گۈل.
ئۆمۈر بويى ئۇنى مەدھىيلەپ،
بولاي خۇددى چىمەندە بۇلبۇل.

مانا بۇ — غەمخورلۇق، قوللاش، يار - يۆلەك

— دۆلەت رەھبەرلىرىدىن ۋېن جىياباۋ، سەيپىدىن ئەزىزى، تۆمۈر داۋامەت، ئىسمائىل ئەھمەت قاتارلىقلار ئىلگىرى - ئاخىر بولۇپ، تارىم نېفىتلىك شىركىتى غەربىي جەنۇب تارىم چارلاش - ئۆزلەشتۈرۈش شىركىتىنى كۆزدىن كەچۈردى. گېزىت خەۋىرى

جەنۇبىي شىنجاڭنىڭ مۇنبەت تۇپرىقى،
قوينىدىن بايقالدى مەرۋايىت — نېفىت.
نامراتلىق قالپىقى چۆرۈپ تاشلىنىپ،
قۇچاقنى كەڭ ئاچتى ئەل - يۇرتقا بەخت.

مەركەزدىن رەھبەرلەر كەلدى بىر - بىرلەپ،
نېفىتلىك شەھىرىنى كەچۈردى كۆزدىن.
مانا بۇ — غەمخورلۇق، مانا بۇ — قوللاش،
خۇشاللىق بالقىدى جىمىكى يۈزدىن.

كۆرسەتتى رەھبەرلەر نىشاننى ئېنىق،
بەردى ھەم نېفتچى مەردلەرگە ئىلھام.
ئۇلارنىڭ سۆزلىرى بولدى زور مەدەت،
ئىشچىلار تۆھپىنى ئەيلىدى ئىنئام.

بۇرۇنقى قاقاس چۆل ئورنىدا بۈگۈن،
قۇرۇلدى ھەيۋەتلىك گۈزەل بىر شەھەر.
خۇشاللىق ئىلكىدە ئۈيىندۇق ئۇسسۇل،
تاپقاندەك گويا كى ئالتۇن ۋە گۆھەر.

ئايلاندى نېفتلىك قاينام، دېڭىزغا،
رەڭگا - رەڭ گۈللەرنى كۆتۈردۇق ئېگىز.
بەختنىڭ تۇلپارى چۇشتى بەيگىگە،
قالدۇرۇپ تارىخنىڭ بەتلىرىدە ئىز.

ئىشچى ۋە دېھقاننىڭ تۇتاشتى قەلبى،
بولغاچقا پارتىيە مەدەتكار - يۆلەك.
دېيىشتۇق ئىشىمىز تاپقۇسى روناق،
زەپەرلەر قۇچقاندا يايرايدۇ يۈرەك.

سەممىي غەمخورلۇق، سەممىي ئۈمىد،
بەرگەچكە نېفتچى جىسمىغا رىغبەت.
مۇشكۈلنىڭ بېلىنى ئۇشتۇپ قەدەمدە،
قىلدۇق بىز ئەل ئۈچۈن جان تىكىپ خىزمەت.

سوۋغاتلار سۇندۇق بىز قۇتلۇق تويلارغا،
ۋەتەنگە تۆھپىدىن قايتۇرۇپ جاۋاب.
شەنىمىز كۈيلەندى، جاراڭلاپ ناخشا،
زوۋانغا كىرگەندە داپ، دۇتار، راۋاب.

بەختىنىڭ ئىلكىدە يايرىدۇق خۇشال،
ئارزۇلار كۆل ئاچتى تاپقاچقا ۋىسال.
نىفتلىك شەھىرىنىڭ ئەتىسى گۈزەل،
ئەۋلادلار بۇ يۇرتتا تاپقۇسى كامال.

جەنۇبتىكى نۇرلۇق مەرۋايىت

جەنۇبنىڭ ئاسمىنى كەتتى نۇرلىنىپ،
ئۈچ يۇلتۇز* جۇلالاپ تارقاتقاچقا نۇر.
بەختىگە تەنتەنە قىلدى خەلقىمىز،
قولغا ـ قول تۇتۇشۇپ جاراڭلىتىپ خور.

قەشقەر ۋە خوتەننىڭ ئىچىلدى بەختى،
ئاقسۇ ۋە ئاتۇشنىڭ نۇرلاندى تەختى.
مېھنەتنىڭ گۈللىرى ئېچىلدى خۇشبۇي،
مەردلەرنىڭ ئەمەلگە ئاشقاچقا ئەھدى.

مۆجىزە ياراتتى باتۇر ئىشچىلار،
نېفىت ۋە ئوغۇتنى ھەسسىلەپ قاتلاپ.
نىشانغا يول ئالدى كۆكرەكلەر كېرىپ،
شان قۇچتى قەدەمدە داۋانلار ئاتلاپ.

ئۈچ يۇلتۇز پارلىدى ـ دىللار يايرىدى،
چىمەندە بۇلبۇللار خۇشال سايرىدى.
ھاللانغاچ دېھقانلار چىقاردى بارماق،
بوستانلار جەننەتتەك زېمىن ئايىندى.

ئىشچى ۋە دېھقاننىڭ تەقدىرى ئورتاق،
ئۈزۈلمەس رىشتىسى باغلانغاچ مەھكەم.
ۋەتەننى گۈلىستان قىلىش ئارمىنى،
قول تۇتۇپ ئىقبالغا تاشلار تەڭ قەدەم.

(*) «ئۈچ يۈلتۇز» ـــ غەربىي جەنۇب تارىم نېفىتلىكىنىڭ نېفىت ئايرىش زاۋۇتى، خىمىيىۋى ئوغۇت زاۋۇتى، سۇيۇقلاندۇرۇلغان گاز زاۋۇتى قاتارلىقلار كۆزدە تۇتۇلىدۇ.

قۇياشقا ئىنتىلىپ ياشايمىز خۇشال

بىز نېفىت ئىشچىسى غايىمىز يۈكسەك،
قۇياشقا ئىنتىلىپ ياشايمىز خۇشال.
ئەل يۇرتقا توختاۋسىز كەلتۈرسەك شەرەپ،
مۇقەددەس ئارزۇلار تاپىدۇ ۋىسال.

بۇ ئانا ۋەتەننىڭ كەلگۈسى ئۈچۈن،
ھەتتا بىز جانىمىزنى ئەيلەيمىز پىدا.
كۆكلەرگە تاقاشقان ئاشۇ بۇرغىلار،
قېتىلغان ئەمەسمۇ بىزنىڭ ناخشىغا؟!

تېپىلسا قەيەردىن نېفىت قۇدۇقى،
بىز شۇئان بۇرغىلاپ ئالدۇقمۇ نېفىت.
كۆلدۈققۇ قاقاقلاپ قۇچقاندا زەپەر،
دېدى ئەل شۇڭلاشقا «يارايسەن، يىگىت».

ئەل - ۋەتەن كۆكلىسە ئەجرىمىز بىرلە،
بولىدۇ بېشىمىز كۆككە يەتكەندەك.
سۆيۈنۈپ كېتىدۇ قەلبىمىز بىزنىڭ،
ئانا يەر گوياكى باغاش ئەتكەندەك.

قۇياشقا ئىنتىلىپ ياشايمىز خۇشال،
قۇياشتىن نۇر ئېلىپ ئاشىمىز داۋان.
پارتىيە مەددەتكار، غەمخور، يار ـ يۆلەك،
ئىستىقبال يولىمىز داغدام، كەڭ، راۋان.

تۆھپىكارلار شەجەرىسى

نېفتلىك باغرىغا باغلاپ مۇھەببەت،
پىداكار ئالىملار كەلدى يىراقتىن.
ئەل - ۋەتەن زوقلىنىپ كۈلدى شادىمان،
يورۇسا قۇملۇقلار مەشئەل - چىراقتىن.

چاقنىدى جەڭگاھتا ياشلىق باھارى،
ئەجرىگە قىلچىمۇ قىلمىدى مىننەت.
بەردىغۇ نېفتلىك تۆھپىكارلارغا،
تائەبەت يوقالماس، بىباھا قىممەت.

شۇڭلاشقا مەردلەرنىڭ پۈتۈلدى نامى،
تارىخنىڭ بېتىگە ئالتۇن ھەل بىلەن.
كارۋان بوپ ئۆيۈشتى ئالىملار ھەر دەم،
قوللارنى - قوللارغا تۇتۇپ ئەل بىلەن.

ئۇنتۇلماس تۆھپىكار، كۆمۈلمەس ئىزلار،
ئەل - ۋەتەن قەلبىدە ئۇلار بىر داستان.
ئۇنۇتماس تۆھپىكار مەردلەرنى مەڭگۈ،
ئۇنۇتماس ئەبەدىي يەر بىلەن ئاسمان.

ئايغا باقسام

ئاي مۆكۈنگەن تىمتاس كېچىدە،
خەيرلەشتۇق سېنىڭ بىلەن يار.
شۇندىن بېرى يۈرەكتە ئاتەش،
كۆرۈشەلمەي ئۆتتۇق بىز دىدار.

ھەر سېغىنسام سېنى مەن، دىلبەر،
يۇلتۇزلارنى قىلىمەن ھەمراھ.
قىلالمىدىم سۆيگۈگە تاقەت،
ئاھ، ھىجرىڭدە يۈرىكىم دەريا.

مىنۇت ماڭا بىلىنەر يىلدەك،
سەن يادىمغا يەتكەندە، نىگار.
كېچىدىمۇ يوقتۇر ئاراملىق،
سېنى چۈشەپ ئۇيقۇدىن بىدار.

ئايغا قاراپ ئېيتىمەن ناخشا،
ئىشق دېگەن يامانكەن شۇنداق.
قاندۇرمىساڭ سۆيگۈگە مېنى
يىغان چەكمەي قىلىمەن قانداق؟

ئۆتتى ئۇزاپ تالاي كېچىلەر،
پىنھانلاردا سېنى ياد ئېتىپ.
ئايغا باقتىم كەلمىدى جاۋاب،
بەزەن تولاپ مۇڭلارغا پېتىپ.

كۆز ئالدىمدا يىراق چۆل، سەھرا،
كۆكنى سۆيگەن ھەيۋەت ۋىشكىلار.
قۇدۇقلارنى تۇرار ئارىلاپ،
يۇلتۇزلاردەك سانسىز ئىشچىلار.

چىقماس مەڭگۈ ئېسىمدىن، يارىم،
خوشلىشاردا ئېيتقان سۆزلىرىڭ.
«نېفىت ئېلىش بۇرچۇم» دېگەندە،
خۇشاللىققا تولغان كۆزلىرىڭ.

خەت يېزىپسەن، ئامرىقىم، يەنە،
ئىزھار قىلىپ ئوتلۇق يۈرەكنى.
ئەلمۇ رازى، سەنمۇ ھەم رازى،
قىلسام ئادا كۈتكەن تىلەكنى.

ئىتتىپاقلىق سائادەتنىڭ ئاساسى

قولاق سالغىن دوستلار، مېنىڭ سۆزۈمگە،
ئىتتىپاقلىق سائادەتنىڭ ئاساسى.
ئىناق ئۆتمەي روناق تاپماس ئىشمىز،
ئىتتىپاقلىق پارتىيىنىڭ جاكاسى.

بۆلۈنگەننى بۆرە يەيدۇ دەپتىكەن،
كەچمىشلەردىن ساۋاق ئېلىپ كونىلار.
«ئىتتىپاق بول، ئۇيۇلتاش بول، روناق تاپ»،
دېگەن يەنە كۆپ تەكىتلەپ بوۋىلار.

يېتىپ دوستۇم ۋەسىيەتنىڭ تەكتىگە،
ئىتتىپاق بول، ئىناق ئۆتكىن ئەل بىلەن.
بارچە مىللەت دىل رىشتىنى باغلىشىپ،
زەپەر قۇچسا پۈتەر تارىخ ھەل بىلەن.

ئىتتىپاقلىق باغلىرىدا گۈل بولۇپ،
ئۆمۈر بويى پورەكلىگىن، ئېچىلغىن.
بۆلگۈنچىگە ئېتىپ نەپرەت تېشىنى،
ئۇلۇغ كارۋان سەپلىرىگە قېتىلغىن.

ئىتتىپاقلىق باغلىرىدا مېۋە بەر،
قىلغان سۆزۈڭ دىلغا ياقار بال بولسۇن.
كۆكرىكىڭدە چاقناپ شەرەپ مېدالى،
ئىزلىرىڭغا گۈل - چېچەكلەر لىق تولسۇن.

قوچاق ئاچتى بەخت دىلدارى

يۇرتىمىزدا نېفىت گۈلى ئېچىلىپ،
كەلدى ئەلنىڭ ئامىتى، قوش باھارى.
چۆرۈپ تاشلاپ نامراتلىقنى يىراققا،
قوچاق ئاچتى بىزگە بەخت دىلدارى.

قەشقەر، خوتەن، ئاقسۇ، ئاتۇش كىيدى تاج،
نېفىت بىلەن تونۇۋالدى يەر شارى.
مەدەت بەرگەن بۇ بەختىيار زامانغا،
نەزمە توقتۇق — بۇ كۆڭۈلنىڭ ئىزھارى.

دېدۇق نېفىت ئىشچىسىنى ئۇلۇغلاپ،
ئۇ ۋەتەننىڭ تۆھپىكارى — شۇڭقارى.
جەڭگاھلاردا زەپەر قۇچۇپ چاپچىغان،
ھارماس دۇلدۇل تەڭرىتاغنىڭ تۇلپارى.

نېفىتچىلەر بولدى بىزگە يار يۆلەك،
كۆلدى چۆللەر، بولدى جەننەت قۇچاغى.
بارچە دېھقان دېدى «ياشا نېفىتچى»،
ئەجرىڭ بىلەن تاشتى بەخت بۇلاغى.

يېشىل شەھەر، ئېسىل شەھەر

قويۇق ئورمان، گۈللەر بىلەن پۈركەنگەن،
بىزنىڭ نېفىت شەھىرى ئوخشار جەننەتكە.
بۇ زېمىننى گۈللەش ئۈچۈن تەر تۆككەن،
ئەزىمەتلەر ئىگە چوڭقۇر ھۆرمەتكە.

قان تومۇردەك ئاسفالتلىق يوللاردا،
سۇرمەكتىمىز چىن بەختىنىڭ پەيزىنى.
يېشىل شەھەر، ئېسىل شەھەر، قويىندا،
ئورۇنلىدى نېفىتچىلەر لەۋزىنى.

ئەدەپ ـ ئەخلاق ساماسىدا نۇر چاچقان،
بۇ شەھەرنىڭ ئادەملىرى ئەزەلدىن.
تۆھپىكارلار ئۇلۇغلىقى بىلىنەر،
ئۆي ـ ئۆيلەردىن ئۇچقان ناخشا ـ غەزەلدىن.

تولۇن ئايمۇ زوقى كېلىپ، تەلمۈرۈپ،
بىزنىڭ ئېسىل شەھىرىمىزگە باقىدۇ.
گۈزەل شەھەر قۇچىقىدا بۇلبۇللار،
ناۋا ئەيلەپ خۇشال قانات قاقىدۇ.

نېفتچى قىز

نېفتچى قىز، ئوتلۇق كۆزلىرىڭ،
يۈرىكىمنى قىلدىغۇ شەيدا.
قالغاچ ساڭا رىشتىم باغلىنىپ،
بولدۇم دائىم يېنىڭدا پەيدا.

قۇياش سۆيگەن ئانار يۈزۈڭگە،
مەنمۇ سۆيسەم بولماسمۇ، گۈزەل؟
كۆز ئالدىمدا پارلىساڭ شۇئان،
يۈرىكىمدىن تاشىدۇ غەزەل

بالقىپ تۇرار گۈزەللىك سەندىن،
سۆزۈڭ تاتلىق ھەسەلدىن، قەندىن.
گۈلخان كەبى سۆيىمەن شۇڭا،
ئازابلارنى يوشۇرۇپ سەندىن.

نۇر چاچماقتا مەرىپەت

باقسام ھەر چاغ مەرىپەت گۈلزارىغا،
كۆزگە چۈشەر سانسىز كىچىك پەرۋانە.
ئۇ نېفىتچى يۈرىكىنىڭ پارىسى،
كەلگۈسىنىڭ قۇرغۇچىسى مەردانە.

ئوزۇق ئېلىپ ئۇلار گۈلدىن، ئىلىمدىن،
پەرۋاز قىلار قۇۋۋەت تاپار، يول تاپار.
ئۆتەر كۈنى سۇرۇپ بەخت پەيزىنى،
كومپارتىيە قۇياش كەبى نۇر چاچار.

مەرىپەتنىڭ گۈلزارىدا باغۋەنلەر،
قۇربان قىلار بارلىقىنى ئەۋلادقا.
ئىلھاملىنىپ يازار شائىر داستانلار،
ئامەت تىلەپ يېڭى چىققان قاناتقا.

چاچ - ساقلى ئاقارسىمۇ جاپادا،
ئۇستازلارنىڭ چېھرىسىگە كۈلكە يار.
باسقان ھەربىر قەدىمىدىن ئۇلارنىڭ،
گۈللەردىن نۇر، خۇش پۇراقلار تارقىلار.

ئۆچمەس ئىزلار

(پېشقەدەم نېفىت ئىشچىلىرىغا ھۆرمەت بىلەن بېغىشلايمەن)

بىر چاغلاردا ياش ئىدىڭلار، شاش ئىدىڭلار،
كارۋانلارغا كومپاس بولغان باش ئىدىڭلار.
سەپ ئالدىدا كۆكرەك كېرىپ ماڭغان مەغرۇر،
مۇشكۇللەردىن قورقماس خۇددى تاش ئىدىڭلار.

بەيگىلەردە ئات چاپتۇرۇپ ھۆررا سېلىپ،
جۇدۇنلارغا، خىرىسلارغا بوي بەرمىگەن.
مېھنەت بىلەن چۆل قوينىنى بوستان قىلىپ،
گۈل ـ گىياھسىز باياۋاننى باغ ئەيلىگەن.

تۈزۈپ ئۇلۇغ پىلانلارنى سەپەرلەردە،
ۋەزىپىنى قاتلاپ ـ قاتلاپ ئورۇنلىغان.
ۋەتەن ئۈچۈن كېچىپ راھەت پاراغەتتىن،
ئەل ئىشقىدا گۈلخان بولۇپ لاۋۇلدىغان.

پېشقەدەملەر زوقلىنىمىز ئىزىڭلاردىن،
ئۆتتى تارىخ بىر مۆبىرلەپ كۆزۈڭلاردىن.
ئەجرىڭلاردىن بىنا بولغان باغلار ئارا،
تەشەككۈرلەر ياغار ئوغۇل ـ قىزىڭلاردىن.

ئەنبەر پۇرايدۇ

ھەر ئايلانسام نېفىت يۇرتىنى،
قۇچىقىدىن ئەنبەر پۇرايدۇ.
ۋۇجۇدۇمغا تولۇپ ھاياجان،
خۇددى گۈلنىڭ ھىدى تارايدۇ.

نېفىت شەھىرى گۈزەل بىر جانان،
ئۇ مېنىڭدىن سۆيگۈ سورايدۇ.
ساداقەتتە ئېچىلدۇرسام گۈل،
مېنى نازۇك قىزلار ئورايدۇ.

ئىپتىخارىم، پەخرىم بۇ شەھەر،
سانسىز كۆزلەر كۈلۈپ قارايدۇ.
نېفىتچىنىڭ شۆھرىتى ـ شانى،
ئەجرى بىلەن ھەر يان تارايدۇ.

نېفىتلىكتە باھار بەزمىسى

كوچىلاردا ئۈزۈلمەس ئادەم،
كۆز يەتكۈسىز دېڭىزدەك گويا.
قايناق بەزمە قىلار دىلنى رام،
ياڭراپ تۇرغان خۇشال كۈي ـ ناۋا.

ئۆي ـ ئۆيلەردە باھار شادلىقى،
سۆيۈندۈرەر كۆڭۈلنى ناخشام.
توي تارتىشىپ ئوينايمىز ئۇسسۇل،
ھايات قوۋناق سەھەر ۋە ئاخشام.

قۇچقاچ نۇسرەت چېلىشچان ـ مەردلەر،
قان ـ تەر بىلەن چۆللەرنى گۈللەپ.
شائىر بۈگۈن يازدى نەزمىلەر،
تۆھپىكارنى زوق ـ شوقتا كۈيلەپ.

چۆلدىكى مەرۋايىت

قارىسام قەلبىمدە قوزغار ھاياجان،
ماي بىلەن لىق تولغان كۈمۈش رەڭ باكلار.
ئىپتىخار ئىلكىدە ياڭراتتىم ناخشا،
ئالقىشلار ياڭراتتى يېشىل ياپراقلار.

شۇ قەدەر قامەتلىك، شۇ قەدەر مەغرۇر،
زېمىندىن ئاسمانغا بوي سوزغان مۇنار.
ۋەتەننىڭ ئۈمىدى مۇجەسسەم ئاڭا،
ئاسمەن نەزمىدىن ئۆزگىچە تۇمار.

چۆلدىكى مەرۋايىت — نېفىت ئۈنىڭدا،
ۋەتەنگە خىزمەتلەر قىلماقنى كۈتەر.
شۇ نېفىت ئىشقىدا تالاي نېفىتچى،
كۆڭلىرى جەڭگاھتا مەنىلىك ئۆتەر.

سىغىنىش كۈيى

قاراپ ـ قاراپ تويمايمەن، جانان،
سېنىڭ گۈلدەك گۈزەل چېھرىڭگە.
بىر سۆيۈشنى قىلارمەن ئارمان،
قاندۇرساڭچۇ ئوتلۇق مېھرىڭگە.

يۈرسەڭ جېنىم ۋىشكا ئارىلاپ،
جامالىڭغا بولىمەن شەيدا.
پىراقىڭدا ئۆرتۈنۈپ يۈرەك،
ئۇھ ئۇرارمەن ھەممىلا جايدا.

ئاھ، سىغىنىش ئىلكىدە يانار،
يۈرىكىمدە سۆيگۈ گۈلخانى.
بىرەلمىدىم ئىشقىڭغا چىداش،
بولار مەنمۇ سۆيگۈ قۇربانى؟!

سەن مېنىڭ پەخرىم

سۆيگۈڭ دىلدا ياسايدۇ قىيان،
نېفىت شەھىرى، ھۆسنۈڭگە باقسام.
دەيمەن بولۇپ مىسلى بۈركۈتتەك،
ئاسمىنىڭدا شوخ قانات قاقسام.

تارىخىڭنى كۆرسەم ۋاراقلاپ،
ئۇلۇغ زاتلار ئۆتۈپتۇ سەندە.
ئاتاپ پۈتكۈل ۋەسلى بارىنى،
قان - تەرلەرنى تۆكۈپتۇ سەندە.

نەزەر تاشلاپ خانتەڭرى ساڭا،
ھەيران قاپتۇ ماي بۇلاقلارغا.
ئاسمان - زېمىن چېچەپ چاچقۇلار،
قوشۇپ ئاپتۇ كۈي - قوشاقلارغا.

دەپتۇ سېنى بايلىقنىڭ كانى،
ئىستىقبالى پارلاق شۇ قەدەر.
بۈگۈندىن ئەتىسى گۈزەل،
يۇلتۇزلارغا ماكان بۇ شەھەر.

ئىلىم ـ پەننىڭ قۇدرىتى بىلەن،
كۆكنى سۆيدى بۈگۈن ۋىشكىلار.
ئۇيقۇسىدىن ئويغاندى زېمىن،
تەر تۆككەچكە باتۇر ئىشچىلار.

گۈل تاجىسى ئانا ۋەتەننىڭ،
سۆيۈنمەكتە سېنىڭدىن خەلقىم.
شەنىڭ ئۈچۈن ياڭراتسام كۈيلەر،
ئورۇنلىنار يىگىتلىك ئەھدىم.

ئۆمرۈم بويى سۆيىمەن سېنى،
ئەي نېفىتلىك، سۆيۈملۈك شەھەر.
قۇچۇپ شانلار تاپقايسەن كامال،
ئانام ئۆزۈڭ، كۆيۈملۈك شەھەر.

كۈيباغ قىزى

كۈيباغ قىزى ــ غۇنچە بوي، جانان،
سېنى كۆرۈپ ھەيرەتتە قالدىم.
باققانىدىڭ تەبەسسۇم بىلەن،
كۈلكەڭدىنلا چىن ھۇزۇر ئالدىم.

سېنىڭ ئاشۇ جەسۇر قامىتىڭ،
تارىم گۈلى بولۇپ تۇيۇلدى.
بىلەمسەنكىن پاك مۇھەببىتىڭ،
ۋۇجۇدۇمغا كېلىپ قۇيۇلدى.

ئۆزۈم كەتتىم جەڭگاھقا بىراق،
ئېلىپ قالدىڭ يۈرىكىمنى سەن.
جاۋاب بەرگىن ئىنتىزار قىلماي،
كۈلدۈرگىنە تىلىكىمنى سەن.

ياشلىق ساداسى

تۇرخۇنلارنى ئارىلايمەن يار بىلەن،
كېزەر شادلىق كۈيى ھەر چاغ دىلىمنى.
نېفتلىككە باغلانغاچقا ئەقدەم،
دەريا كەبى شاۋقۇنلاتتى مېھرىمنى.

چاتقاللىقنى قىلدىم ماكان تالاي كۈن،
پۇراپ يۇلغۇن ھىدلىرىنى تاشلىقتا.
ئارمانلىرىم ئاشتى خۇشبۇي گۈللەردەك،
ئۈرگۈپ تۇرغاچ سۆيگۈ گۈزەل ياشلىقتا.

چۆلدە زاۋۇت قەد كۆتۈردى كۆك سۆيۈپ،
ھەممە ياقتا ياڭرار شادلىق ساداسى.
ئاق مەرمەردىن چېچىپ ئەلگە چاچقۇلار،
قىزىماقتا ئىشچانلارنىڭ ناۋاسى.

شائىر يازار ئۇتلۇق داستانلار

كەلدۇق كۆكرەك كېرىپ مەردانە،
نېفىت ئېلىش ئىشقىدا چۆلگە.
ئالدۇق نېفىت زېمىن باغرىدىن،
قاقاس چۆللەر ئايلاندى گۈلگە.

يۈرەكلەردە يېلىنجاپ ئارمان،
مەنزىللەرگە باشلىدى بىزنى.
مۈشكۈللەرنىڭ بېلىنى قاتلاپ،
ئېچىلدۇردۇق شەرەپ گۈلىنى.

قاقاس چۆلنىڭ قوينىغا سانسىز،
ۋىشكىلارنى تىكلىدۇق ھەيۋەت.
ئىنسان ئاياغ باسماس چۆللەردە،
بولدى بۈگۈن گۈزەل بىر جەننەت.

نېفىتلىكنىڭ ئەتىسى پارلاق،
چېچەك ئاچتى گۈزەل ئارمانلار.
نېفىتچىنىڭ شەنىگە ئاتاپ،
شائىر يازار ناخشا ـ داستانلار.

نېفىتلىكنى كۆرۈپ كەچ

(ئېيتىشىش)

ئا: كېلىپ چېۋەر نېفىتچى،
ۋىشكىلارنى ئورناتتى.
ب: نېفىت چىقىپ تارىمدىن،
يۈرەكلەرنى ياياراتتى.

ئا: فونتانلىدى قۇدۇقلار،
چىقتى نېفىت، چىقتى گاز.
ب: تەنتەنە قىلىپ يۈرۈگقاش،
چالدى ناغرا، چالدى ساز.

ئا: قورۇلغاچقا ئۈچ زاۋۇت،
يايراپ كەتتى يۈرەكلەر.
ب: ئىشقا ئاشتى ئاخىرى،
كۈتكەن ئارزۇ ـ تىلەكلەر.

ئا: مەرۋايىتتەك ئوغۇتلار،
توشۇلماقتا ھەر يانغا.

ب: ئوخشاپ ئاشلىق، پاختىلار.
كەلدى ئامەت دېھقانغا.

ئا: تالاي يىللار ياتقان چۆل،
بوستان بولدى قارىساق.
ب: كۆيلىرىمىز تۆگىمەس،
بۇلبۇل بولۇپ سايرىساق.

ئا: مۆڭگا چۆككەن چۆل - سايدا،
سالدۇق بىنا رەتمۇرەت.
ب: كېلىپ دوستلار، قوينى كەڭ،
نېفىتلىكنى كۆرۈپ كەت.

«مەرۋايىت»

سەھەرادىن كەلگەن بىر دېھقان ماڭا،
«بالام، مەرۋايىت تېپىپ بەر» دېدى.
«گەر لازىم بولسا بېرەي مىڭ تىللا،
مەرۋايىت دانچىسىنى ئېلىپ بەر» دېدى.

باشلاپ دېھقاننى قايناق بازارغا،
كۆرسەتتىم مەرۋايىت بار جايىنى ئاڭا.
«ياق» — دېدى بېشىنى چايقاپلا دېھقان،
تونۇشتۇر دېمىدىم زەرگەرنى ماڭا؟

مەرۋايىت دېگىنىم ئوغۇت بىلەمسەن؟
زاۋۇتنۇڭ قەيەردە كۆرۈۋالاي مەن،
ئالتۇندىن ئوغۇتنى ئەلا كۆرىمەن؟
مەرۋايىت مېھرىگە قېنىۋالاي مەن.

باشلىدىم بوۋاينى زاۋۇتقا دەرھال،
سۈت كەبىي مەرۋايىت دېگىزى تامان.
بېھساب بايلىققا ئېرىشتىم شۇئان،
خۇشاللىق تەختىدە كۈلگەندە دېھقان.

ئەھدىم بار، ئەقدەم بار

ھۇۋلايدۇ بوران - چاپقۇن،
ئۇچار قۇم ئىدىر - سايدا.
قەلبىمدە نېفىت ئىشقى،
يۇرسەم ھەممىلا جايدا.

تومۇز ئاپتىپى - ئاتەش،
قۇرۇتار دىماغلارنى.
ئىشلەيمەن نېفىتلىكتە،
ياڭرىتىپ قوشاقلارنى.

ئۆتتى ياشلىقىم چاقناپ،
چۆلگە باغلىدىم رىشتە.
ئەجرىمدىن، ئەقدەمدىن،
سۇندۇم ئەلگە گۇلدەستە.

نېفىتلىكنى ئۆي قىلدىم،
قۇملۇق قوينىنى دىلدار.
ئەل ئۈچۈن شەرەپ قۇچماق،
ئەھدىم بار، ئەقدەم بار.

تەبرىكنامە

تىترىتىپ قۇملۇقنى گۈلدۈرمامىلار،
نېفىتلىك بايقالدى تەكلىماكاندا.
ھۆسنىنى كۆرسەتتى نېفىت دىلبىرى،
تەنتەنە باشلاندى بۈگۈن ھەر ياندا.

تەڭرىتاغ سۆيۈندى، جۇڭغار تۇتتى گۈل،
سۇنماقتا بۇغدامۇ ھۆرمەت شارابى.
تىلسىمنىڭ سىرلىرى ئېچىلدى بىر ـ بىر،
بۇ نېفىت يۇرتنىڭ ئەلگە جاۋابى.

كۆز تىكتى كائىنات، كۆز تىكتى ئۇپۇق،
تارىمغا گۈللەرمۇ ياپتى كەڭ يوپۇق.
كۈيلىسەم ناخشامدا نېفىتچىلەرنى،
بولماقتا نامايان سەپەردە ئۇتۇق.

قارىسام پايانسىز قۇملۇق باغرىغا،
ۋىشكىلار ئورمىنى تۇرىدۇ قاتار.
فونتانلاپ چىققاچقا زېمىندىن مايلار،
قەلبىمنى چۇلغىدى چەكسىز ئىپتىخار.

دەيمۇ، يار

بىر جۇپ قارا شەھلا كۆزۈڭنى،
بۇلاق دەيمۇ چولپان دەيمۇ، يار.
سىياقىڭنى، ئاي جامالىڭنى،
جانغا قالقان لوقمان دەيمۇ يار.

ماڭا سالغان ئىشقى ئوتۇڭنى،
يالقۇنجىغان گۇلخان دەيمۇ، يار.
نېفىتلىكنىڭ ئىپتىخار ـ بەخرى،
تىلدا غەزەل ـ داستان دەيمۇ، يار.

بەيگىلەردە تاڭ قالسا ئالەم،
سېنى ھارماس كارۋان دەيمۇ، يار.
نېفىتلىكتە قۇچساڭ شان ـ شەرەپ،
قىلدى كۆكتە جەۋلان دەيمۇ، يار.

ئەل ئوغلىمەن

ئەل ئوغلىمەن، ئەل پەرۋانىسى،
ئەل ئىشقىدا يۈرىكىم لاۋا.
ئەلگە پىدا ئەيلىسەم جاننى،
مېنىڭ ئۈچۈن دۇرۇس ۋە راۋا.

كوئېنلۇننىڭ باغرىدا نېفت،
ئايرىپ ئۆتتى مەنىلىك ئۆمرۈم.
ئەلنى رازى قىلسام قايسى چاغ،
ئەمىن تاپار مېنىڭ بۇ كۆڭلۈم.

سېلىم بوۋا ئىزىنى باسماق،
يۈرىكىمگە پۈكۈلگەن ئارمان.
ئوت دېڭىزىغا كىرەرمەن مەغرۇر،
ئەگەر ۋەتەن چۈشۈرسە پەرمان.

ئەل ـ ۋەتەنگە قىلىپ كۆپ خىزمەت،
ئۆز بۇرچۇمنى قىلسام مەن ئادا.
جاراڭلايدۇ قۇلاق تۈۋۈمدە،
كۆپلەپ شەرەپ قۇچ دېگەن سادا.

ئىلھامىنىڭ قىزلىرى قىلغاچ تەبەسسۇم،
نېفتچى شەنىگە ياڭراتتىم كۈيلەر.
توي تارتىپ شادلىققا چۆمۈلدى بۈگۈن،
جىمىكىي يۈرەكلەر، جىمىكى ئۆيلەر.

ۋەتەنىنىڭ ھۆسنىگە بەردى يېڭى تۈس،
بولدۇقلاپ بۇلاقتا «قاپقارا ياقۇت».
«ياقۇت»نىڭ ئىشقىدا ئىشلەر ئىشچىلار،
چۆللەردە تىنىمسىز يۈرەكلىرى ئوت.

بەرىكەت ئۈستىگە ياغماقتا بەرىكەت،
ۋەتەنگە يۈزلەندى بەخت ـ سائادەت.
مەن دېدىم كامال تاپ قەدىمىي دىيار،
نەزمەمدە ئىلھاملار بىرەي داۋامەت.

ئېيتقىن ۋىسال قوچىمىز قاچان

بىز تونۇشقان سۆلىرى سۆزۈك،
شۇ بۇلاقنى بويلامدىغانسەن.
مەن سېغىنسام ئەگىيمەن كېلىپ،
سەنمۇ مەندەك ئويلامدىغانسەن؟

ئۆتتى يىللار ئۇچراشماي، جانان،
دىدارىڭغا بولدۇم ئىنتىزار.
ساداقەتتە سۆيىمەن سېنى،
ئەقىدەمگە بەرمىگىن ئازار.

كۆنلەر ماڭا بىلىندى يىلدەك،
كۆرۈنمگەچ سېنىڭ جامالىڭ.
قىينار دىلنى ئىشقى - پىراقىڭ،
كېلىپ كەتكىن بولسا ئامالىڭ.

پىراقىڭدا قەلبىم چېكەر دەرد،
كۆرەلمگەچ ھۆسنۈڭنى، جانان.
قىينىمىغىن چاڭقاق دىلىمنى،
ئېيتقىن ۋىسال قوچىمىز قاچان؟!

مۇئەللىمنى قاتتىق كۆيۈمگە

مۇئەللىمنى قاتتىق كۆيۈمگە،
سۆيۈندۈ شۇ قەددەر دىلىم.
ئۆسكەچكە مەن ئۇنىڭ مېھرىدە،
ئەقىل تېپىپ ئىگىلەپ بىلىم.

شۇڭا ئۇنىڭ مۇبارەك نامى،
يۈرىكىمگە چوڭقۇر ئويۇلغان.
ئەجىر - مېھرى ئىلىم - پەن بىلەن،
ۋۇجۇدۇمغا تىنىماي قويۇلغان.

مۇئەللىمنى قاتتىق كۆيۈمگە،
تۈگىمەيدۇ دىلدىكى ناخشام.
ئېشىپ بارار ھۆرمىتىم شۇنچە،
ئۇستازىمنىڭ چېھرىگە باقسام.

چۈنكى ئاشۇ باغۋەن ئەجرىدە،
بولدۇم ئەلگە يارامىلىق ئادەم.
ئۇنىڭ مېھرى تاراتمىسا نۇر،
گۈزەللىككە تولامتى ئالەم.

مۇئەللىمنى قاتسام كۈيۈمگە،
ئىپتىخارغا چۆممەن قەۋەت.
ئۇنىڭ ئىللىق مېھرى دىلىمدا،
قوزغار ئوتلۇق سۆيگۈ ـ مۇھەببەت.

ئەۋلاد ئۈچۈن ئۆتەر تەر تۆكۈپ،
بارلىقىنى بېغىشلاپ شۇنداق.
ئازلىق قىلار ئەجىر ـ ھەققىگە،
ياڭراتساقمۇ بىر ئۆمۈر قوشاق.

قاپلىدى

رەڭمۇرەڭ گۈللەر ئېچىلدى باغ ئارا،
كائىناتنى باھارىستان قاپلىدى.
ھەر يۈرەكتە ئىشقى ئاتەش نەزمىلەر،
يۇرتىمىزنى كۈي ۋە داستان قاپلىدى.

سايرىدى قۇشلار سامادا پەر قېقىپ،
دىل بېغىمنى بىرلا خەندان قاپلىدى.
ۋىشكىلار قەددىنى كۆككە يەتتى دەپ،
شوخ نېفىت شاۋقۇنى قونتان قاپلىدى.

قالدى تاڭ ئەھلى جاھاننىڭ ئۇشبۇ دەم،
يۇرتىمىزنى ھۆر نۇرىستان قاپلىدى.
كىشنىگەي چۆللەردە جەڭگاھ دۇلدۇلى،
بۇ نېفىتلىكنى شەرەپ ـ شان قاپلىدى.

ھايات ئىشقى

«ھايات مەن ئۈچۈن ھەممىدىن قىممەت»،
مىنۇتلىرىنى بىلمەن ئالتۇن.
ھاياتلىق ئۈچۈن تەلپۈنگىنىمدە،
ئوتلۇق يۈرىكىم تارتار يالقۇن.

ھاياتنى سۆيۈپ كۈلمەن مەغرۇر،
تۇرسىلا سوقۇپ يۈرىكىم ئويغاق.
ھەر باقسام ئۈمىد ئۇپۇقلىرىغا،
مەنزىلىم شۇنچە كۆرۈنەر پارلاق.

ئىجاد ئىشقىدا ئىزدەنگىنىمدە،
چېھرىمنى چۇلغار ئىپتىخار ـ شادلىق.
ئەجرىمدىن ئەلنى قىلمەن رازى،
قۇچاق ئاچقاچقا ماڭا ھاياتلىق.

مېھنەت ساداسى

تۇرخۇنلارنى ئارىلايمەن يار بىلەن،
كېزەر شادلىق كۈيى ھەر چاغ ھەر يانىنى.
نېفىتلىككە بولغان سۆيگۈ، مۇھەببەت،
ئۇرغۇتىدۇ تومۇرلاردا ساپ قاننى.

چاتقاللىقنى قىلدىم سەيلە تالاي رەت،
پۇراپ يۇلغۇن چېچەكنى شادلاندىم.
ئارمانلىرىم قاناتلاندى بىردىنلا،
يەڭ شىمايلاپ جەڭگاھلارغا ئاتلاندىم.

چۆلدە رەت ـ رەت قەد كۆتۈرگەن زاۋۇتلار،
ھەممە ياقتا ياڭرار مېھنەت ساداسى.
ئاق مەرمەردىن چېچىپ ئەلگە چاچقۇلار،
تۇرغۇزۇلدى مول ھوسۇلنىڭ ئاساسى.

يانمايمەن قارارىمدىن

نېفىتچى قىز، ئىشچان قىز،
ئاي خىجىل جامالىڭدىن.
باغلاندى ساڭا رىشتىم،
يانمايمەن قارارىمدىن.

نېفىتچى قىز، ئىشچان قىز،
كۆرسەتكىن دىدارىڭنى.
توزۇتما ۋاقىتسىزلا،
پەسلى نەۋ باھارىڭنى.

نېفىتچى قىز، ئىشچان قىز،
قوچساق شان ـ زەپەرلەرنى.
ئەتكەيمەن داۋام مەڭگۈ،
بىرلىكتە سەپەرلەرنى.

بەخت ناخشىسى

كېلمەن ئايدىڭدا شادلىنىپ، كۈلۈپ،
يار بىلەن يانمۇيان ناخشىلار ئېيتىپ،
ماتورلار جور بولۇپ، ناخشامغا مېنىڭ،
يۇلتۇزلار كۆز قىسىپ، ئىلھاملار قېتىپ.

كۇئېنلۇن زوق بىلەن سىلايدۇ ساقال،
قايىللىق ئىلكىدە تىكىپ بىزگە كۆز.
ناخشامغا مۇجەسسەم ئەقىدە ـ ئىخلاس،
ئىجادتا شان قۇچۇپ بولدى يورۇق يۈز.

شاماللار مەڭزىمگە سۆيىدۇ تاتلىق،
باش ئېگەر خۇش پۇراق گۈلشەندە رەيھان.
مېھنەتنىڭ كۈيىدىن سۆيۈنۈپ ھەر دەم،
سايرايدۇ بۇلبۇللار ئۇرۇشۇپ خەندان.

ۋىشكىلارغا قونۇپ ئۇلتۇرۇپ

كەڭ زېمىنغا سالىمەن نەزەر،
ۋىشكىلارغا قونۇپ ئولتۇرۇپ.
ئىچ ـ ئىچىمدىن كۈلىمەن خۇشال،
دىلنى قايناق ھېسقا تولدۇرۇپ.

بوران، يامغۇر، تونۇردەك ئاپتاپ،
تەھدىت سالار جېنىمغا مېنىڭ.
تاۋلىغاچقا قەيسەر ئىرادە،
مۇشكۈل كەلمەس يېنىمغا مېنىڭ.

گۈرۈلدەيدۇ ئېگىز ۋىشكىلار،
ئۇيقۇسىنى بۇزۇپ زېمىننىڭ.
بورغۇلايمەن كېچە ۋە كۈندۈز،
ئوغلى بولغاچ ئۇلۇغ ئېلىمنىڭ.

مۇشكۈللەرگە ئەگمەيمەن بويۇن،
كۆرسەتسىمۇ ھەر قىسما ئويۇن.
يېگى نېفت تاپسام ھەسسىلەپ،
ئاۋام ئاچار ماڭا كەڭ قويۇن.

ئۇنۇتمايدۇ

ۋەتەنگە تۆھپە قوشقاننى،
ئاۋام ھەرگىز ئۇنۇتمايدۇ.
پەرۋىش قىپ كېچە ـ كۈندۈز،
يىلتىزىدىن قۇرۇتمايدۇ.

كىمكى ئاتسا جاننى،
ۋەتەننىڭ ئىشىغا ھەر چاغ.
ئىزىدىن بولىدۇ پەيدا،
قاقاس چۆل باغرىدا گۈلباغ.

نېفىتچى پىداكارنى،
ئاۋام ماختاپ ئۇلۇغلايدۇ.
كۆزنى يۇمسىمۇ مەردلەر،
ئانا يۇرتۇم ئۇنۇتمايدۇ.

خۇشال كۈن

تەنتەنىگە چۆمدى كەڭ زېمىن،
ئۇلۇغ ئەلنىڭ بايرىمى كەلدى.
جاراڭلىدى خۇشاللىق سازى،
چىن بەختنىڭ قايىنىمى كەلدى.

كۈلدى ئاسمان، كۈلدى يەر ـ زېمىن،
قۇشلار سايراپ، ئېيتىشتى ناخشا.
بىزنى تۇغقان، ئانا دىيارنى،
ئوخشاتقۇم بار نۇرلۇق قۇياشقا.

ئۇلۇغ ۋەتەن تويۇڭدۇر بۈگۈن،
سېنىڭ تويۇڭ ـ مېنىڭ شادلىقىم.
سەندىن ئۆزگە يوق مېنىڭ بەختىم.
سەنسىز نەدە نىجات تاپىمىقىم.

كۈلدى ۋەتەن، قاقاقلاپ كۈلدۈم،
سەن ياشنىدىڭ گۈلگە پۈركەندىم.
چىللىغاچقا گۈزەل ئىقبالىم،
ئۆتتۇم ئامان تالاي ئۆتكەلدىن.

ئەتەڭ گۈزەل، ئىقبالىڭ گۈزەل،
دېمەك مېنىڭ بەختىم قۇياشتەك.
تەبرىكلەيمەن تويۇڭنى ۋەتەن،
سەن ئانامسەن، مېھرى ئاپتاپتەك.

پەرىشتە

كۆكنى سۆيگەن ۋىشكا ئۈستىدە،
كۆردۈم سېنى، ئوماق پەرىشتە.
يەردە تۇرۇپ باقسام ھۆسنۈڭگە،
كۆرۈندۈڭ سەن خۇددى ئەرىشتە.

ئاق بۇلۇتتىن سالغان شارپاڭنى،
شامال ئوينار يەلپۈپ ھەر يانغا.
قىزىل گۈلدەك زىلۋا قامىتىڭ،
ئوتلار ياقتى يۈرەككە، جانغا.

بارىكاللا جاسارىتىڭگە،
قايىل بولدۇم ماھارىتىڭگە،
بولدى مانا يۈرىكىم پارە،
چىدىيالماي ھارارىتىڭگە.

رازى بولاي قايرىلىپ بىر پەس،
ماڭا قاراپ كۈلۈپ قوي، جېنىم.
ئوتتا كۆيگەن قىلدەك ھالىمنى،
شاماللاردىن سوراپ قوي، جېنىم.

ئورۇن ئالدىڭ قەلبىم تۆرىدىن

مەرد، پىداكار نېفىت ئىشچىسى،
قۇدرەت تاپتىڭ قۇياش نۇرىدىن.
ئەلگە قوشقان تۆھپەڭ بىباھا،
ئورۇن ئالدىڭ قەلبىم تۆرىدىن.

چۆلنى ماكان قىلدىڭ بىر ئۆمۈر،
جاپادىنمۇ ئالدىڭ سەن ھوزۇر.
بولغاچ سەندە ۋىجدان ۋە غۇرۇر،
ئورۇن ئالدىڭ قەلبىم تۆرىدىن.

ۋەتەن دېدىڭ كەچتىڭ بارىڭدىن،
تەشەككۈرلەر ياغدى يارىڭدىن.
شادلىق ياڭرار يۈرەك تارىڭدىن،
يازدىم نەزمە ئىلھام زورىدىن.

ئىش - ئىزىڭنى سۆزلىگۈم كېلۇر،
سەندەك ئەلنى كۆزلىگۈم كېلۇر.
سەندەك كۆككە ئۆرلىگۈم كېلۇر،
كۆر قەلبىمنى نەزمەم قۇرىدىن.

ياڭرايدۇ كۈيۈم

ياڭرايدۇ كۈيۈم شادلىق ئىچىدە،
پارتىيەم سېنى كۈيلەپ ھەر سەھەر.
ئالسام تىلىمغا سېنى ھەر قېتىم،
جۇشقۇنلاپ كېتەر قەلبىم شۇ قەدەر.

ساڭا شەيدا مەن، كۈيلەيمەن ھەر چاغ،
ئوتلۇق يۈرىكىم ئىشقىڭدا گۈلخان.
كۈيلىسەم سېنى ياڭرىتىپ ناخشا،
جور بولدى ماڭا مىليون غەزەلخان.

قەلبىمدە ناخشا، ئىپتىخارىمسەن،
بەخت ئىچىدە گۈزەل بۈگۈنۈم.
تاشار فونتاندەك قەلب ئىزھارىم،
كۈيلىسەم سېنى ئۆزۈلمەس كۈيۈم.

غۇرۇرۇم ئۆزۈڭ بەختىم، ئىززىتىم،
سېنىڭسىز ماڭا قايدا بار شىپا.
«ئوغلۇم» دېمىگىن سەپەردە ئەگەر،
قىلمىسام يۈكسەك بۇرچۇمنى ئادا.

ئەلچىجا

دادام كۈندە چىقارغاچ جېدەل،
ئانام كەتتى ئۆيدىن يامانلاپ.
يىلىندۇق بىز «كەتمەڭ ئانا» دەپ،
ياشلىرىمىز ئاقتى تاراملاپ.

كەتتى ئانام يامانلاپ ئۆيدىن،
كۆكنى قۇچتى نالە ـ زارىمىز.
ئارقىسىدىن قالدۇق بىز قاراپ،
ئۈزۈلگەندەك يۈرەك تارىمىز.

بۆشۈكتىكى ئۇكام يىغىسى،
قەلبىمىزنى ئۆرتەپ كەتتىغۇ.
بويۇن قىسىپ قالدۇق بۇلۇڭدا،
دىلىمىزنى ھەسرەت چەكتىغۇ.

تۇتقىنىچە دادام بېشىنى،
قېتىپ قالغان ھەيكەل سىياقى.
ئولتۇرىدۇ تاماكا شوراپ،
چىرماپ دىلنى ھىجران پىراقى.

ئانىمىزغا قىلدۇق ئىلتىجا،
قوشنىمىزدىن يېزىپ سالام خەت.
«قايتىپ كېلىڭ، مېھرىبان ئانا»،
سېغىندۇق بىز سىزنى ئاھ قەۋەت.

سىز كەتكەندىن بېرى ئۆي ئىچى،
مازارغىلا ئوخشىدى پەقەت.
ئەپۇ قىلىڭ دادامنى چوقۇم،
بىزنى دەپلا مۇشۇ بىر نۆۋەت.

دادام بۇگۈن قىلدى پۇشايمان،
ئەيىبىنى تونۇدى تامام.
يولىڭىزغا تەلمۈرمەكتىمىز،
قايتىپ كېلىڭ. «جان ئانا، ئىلدام».

سەپەر يالدامىلىرى

(سېكىل)

مۇقەددىمە

تومۇز ئىسسىق خۇددى تونۇردەك،
ئىيۇلدا بىز چىقتۇق سەپەرگە.
«يول ئازابى ـ گۆر ئازابى» دەپ،
ئاڭلىساقمۇ باقماي خەتەرگە.

يوللار يۇردۇق، چاڭقىدۇق ـ هاردۇق،
لېكىن دىلدا يېلىنجار ئىستەك.
يالدامىسى قۇتلۇق سەپەرنىڭ،
بولۇپ قالدى خۇش پۇراق چېچەك.

سالام كۆسەن

سالام كۆسەن، قەدىمي دىيار،
قويدۇم سېنىڭ باغرىڭغا قەدەم.

نېفتچىلەر ئارزۇ ـ ئارمىنى،
سالىمىمغا بولدى مۇجەسسەم.

سەن توغرۇلۇق ئاڭلىغاچ تالاي،
قىسسە ـ داستان، قىزىق ھېكايەت.
بۈگۈن مانا سېنىڭدە يۈردۈم،
يېڭىلىقنى قىلىپ زىيارەت.

ئەسكە ئالدىم چاڭغەن قىزىنىڭ،
ساڭا تۇتقان بىر جۈپ گۈلنى.
چۈمدۈم شۇ تاپ قايناق ھېسلارغا،
كۆردۈم سەندىن بەخت ئۈلنى.

سېنىڭدە بار ئۆچمەس ئابىدە،
سېنىڭدە بار مىڭ ئۆي تەۋەررۈك.
سېنى دەيمىز ئانا ۋەتەننىڭ،
كۆكسىدىكى بىر ياقۇت ئۈزۈك.

تەلەمەت*

تەلەمەتنىڭ داۋىنىدىن ئۆتكەندە،
ھاياجاندا سوقۇپ كەتتى يۈرەكلەر.
ئۈستىدە قار، ئاستى ئۇنىڭ چىمەنزار،
كۈلۈپ كەتكەن رەڭگارەڭ گۈل ـ چېچەكلەر.

ئەسكە چۈشتى رىۋايەت بوپ بۇ تاغنىڭ،
قاناتلىنىپ خىياللاردا ئۆتمۈشى.

دېدى بىرسى: «تەلەمەتكام ئېشەكلىك،
ئۆتكەنكەن تۆكمەستىن ھېچ كۆز يېشى.»

تەلەمەتنىڭ چوققىسىدا كۆمۈش قار،
ئارتتۇاپتۇ ياغلىق قىلىپ بولۇتنى.
ئۇ يەردىكى تىلسىم كەبىي مەنزىرە،
ئىختىيارسىز ئەسىر قىلدى ۋۇجۇدنى.

ھەيران قالدىم بۇ جايدىكى قىسمەتكە،
قۇچاقلاشقان باھار بىلەن زېمىستان.
زىلال سۇلار ئاقار ئۇنچە چاچرىتىپ،
بولۇپ خۇددى تومۇردىكى جۇشقۇن قان.

* تەلەمەت ـــ كۇچا ـ مايتاغ تاشيولىدىكى داۋاننىڭ ئىسمى.

مايتاغ قىزى

مايتاغ قىزى ـــ غۇنچە بوي، جانان،
سېنى كۆرۈپ ھەيرەتتە قالدىم.
باققانىدىڭ تەبەسسۇم بىلەن،
كۆلكەڭدىنلا چىن ھوزۇر ئالدىم.

سېنىڭ ئاشۇ جەسۇر قامىتىڭ،
جۇڭغار گۈلى بولۇپ تۇيۇلدى.

بلەمسەنكىن سۆيگۈ ۋولقانى،
دىل كۆلۈمگە كېلىپ قۇيۇلدى.

ئۆزۈم كەتتىم جەنۇبقا بىراق ؟؟
ئېلىپ قالدىڭ يۈرىكىمنى سەن.
جاۋاب بەرگىن ئىنتىزار قىلماي،
قاندۇرغىنا تىلىكىمنى سەن.

مۇقەددەس ھەيكەل

تۇرىدۇ ئالدىمدا قەد كېرىپ ھەيۋەت،
بىر ھەيكەل يىراققا نەزىرىنى تاشلاپ.
بىر قاپاق ئېسىلغان ئېشەككە مىنىپ،
گوياكى ماڭغاندەك كارۋاننى باشلاپ.

بۇ سىلىم بوۋاينىڭ مەغرۇر ھەيكىلى،
ئەجدادلار روھىنى ئەسلەتتى ماڭا.
مەن دېدىم: «ھەي، بوۋا خاتىرجەم بولغىن،
شانلاردىن ھەق جاۋاب بېرىمىز ساڭا.»

خاتىمە

سەپەردە كۆرگىنىم ـ ئاڭلىغانلىرىم،
تارتىلدى قەلبىمدە يارقىن سۈرەتكە.
بۇ قايناق ھېسلىرىم قۇتلۇق يالداما،
ئىلھاملار بەرگۈسى سانسىز يۈرەككە.

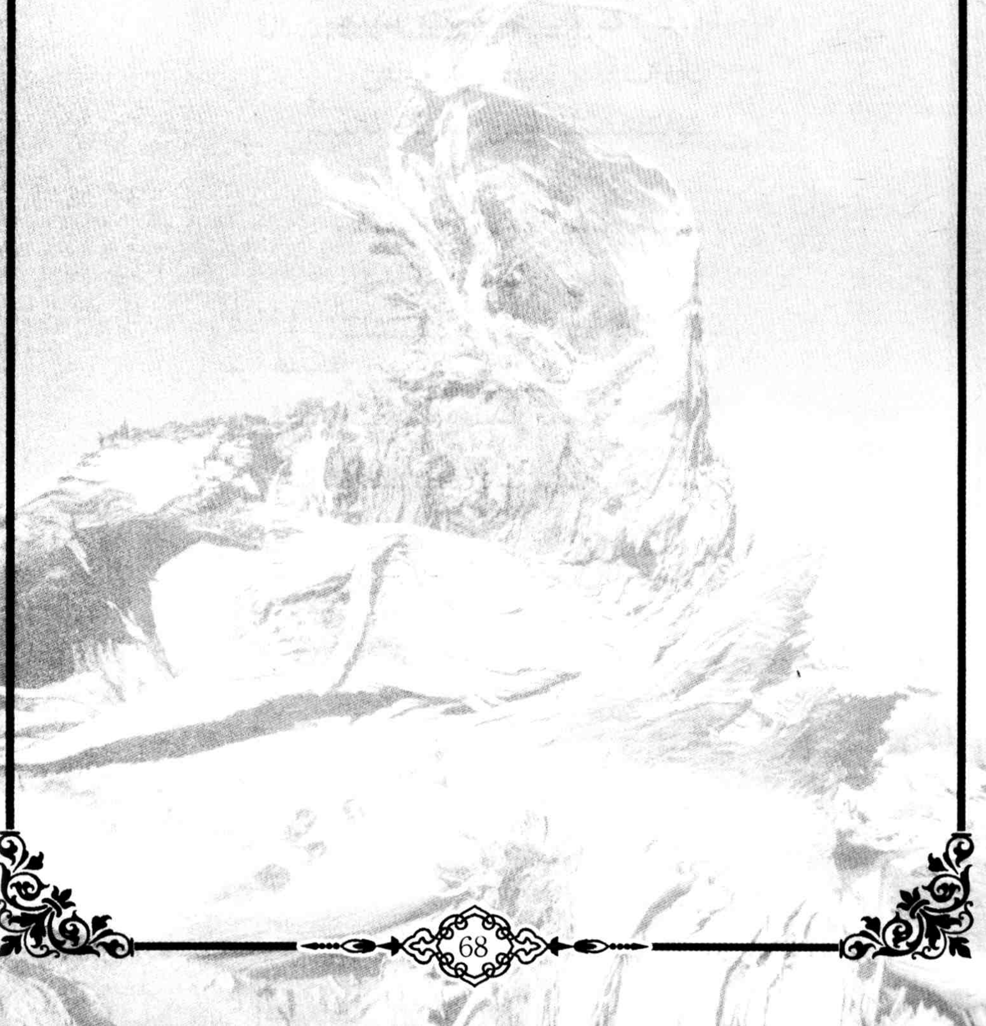

تەكلىماكاندىكى گۈدۈك ئاۋازى

تەكلىماكان تىلسىماتلىق جاي،
ياتقان ئۇزاق ئەنسىز چۈش كۆرۈپ.
قاناتلانغان گۈزەل ئارمانلار،
يۈرىكىدە چاقناپ، بىخ سۈرۈپ.

كۆز يەتكۈسىز پايانسىز قۇملۇق،
تەكتى ئۇنىڭ نېفىت دەرياسى.
ئىنتىلەتتى ئاڭا ئۇزاقتىن،
يېتىش ئۈچۈن مېھنەت رەناسى.

كەلگەن چاغدا ۋاقتى - سائىتى،
نېفىت سىرى بولدى ئاشكارە.
گېئولوگلار، ئالىملار تەكرار،
ئىزدىنىپ كۆپ قىلغاچقا چارە.

قاتار - قاتار ۋىشكا ئورمىنى،
قۇملۇقلاردا ياڭراتتى گۈدۈك.
ھالاكەتنىڭ دېڭىزى دېگەن،
ئەپسانىلەر بولدى يەل - كۆپۈك.

تەكلىماكان كەتتى ئويغىنىپ،
قۇچىقىدا باشلاندى چېلىش.
رېئاللىققا ئايلاندى بۇندا،
يەر ئاستىدىن كۆپ نېفت ئېلىش.

جاسارەتلىك نېفت ئىشچىسى،
تىلسىملارغا ئېلان قىلغاچ جەڭ.
باش ئەگدۈردى مۈشكۈل خەتەرنى،
زەپەر ئاڭا قۇچاق ئاچتى كەڭ.

قايناق ھايات، قايناق كەيپىيات،
تەكلىماكان كەتتى ئويغىنىپ.
شۋۇرغانلار قاچتى يىراققا،
ئىشچانلاردىن قورقۇپ تولغىنىپ.

ياڭرار ھەر يان گۈدۈك ئاۋازى،
شان - زەپەردىن بېرىپ بېشارەت.
قۇتلۇقلىدۇق نەزمە - داستاندا،
كۈلدى بىزگە بەخت - سائادەت.

بۈيۈك ئابدە

غەربىي - جەنۇبىي تارىم نېفىتلىكى چارلاپ - ئۆزلەشتۈرۈلگەنلىكىنىڭ 50 يىللىقىغا بېغىشلايمەن.

قان - تەر تۆكۈپ نېفىت ئىشچىسى،
مېھنەت بىلەن پۈتتى ئابدە.
قىلىپ ئاڭا قىزغىن تەنتەنە.
تالاي شائىر پۈتتى قەسىدە.

نېفىت شەھىرى بۈيۈك ئابدە،
كوئېنلۇننى قويدى ھەيرەتتە.
چاچقۇ چېچىپ ئانا زەرەپشان،
ناخشا ئېيتتى چوڭقۇر ھۆرمەتتە.

غەپلەتلەردىن ئويغىنىپ چۆللەر،
تويى بولغان قىزدەك ياساندى.
توي ئۆتكۈزۈپ تۈمەن مىڭ يۈرەك،
كۆچى ئۇرغۇپ جەڭگە ئاتلاندى.

ئاشتى ئەللىك داۋاندىن مەغرۇر،
نېفىت شەھىرى قۇچۇپ شەرەپ - شان.
گۇۋاھ بولدى ئاڭا يەر - زېمىن،
گۇۋاھ بولدى تارىم، زەرەپشان.

كۆڭۈلدىكى خاتىرەمدىن تېرمىلەر

(نەسر)

(1)

سائەت ئىسترېلكىسى كۈنلەرنى قاتلاپ، يىللارنى ھاسىل قىلىپ، ئۆزلۈكسىز ئايلانماقتا. ئۇنىڭ ھەربىر ئۆزاتقان ئاي - كۈنلىرى ئاجايىپ سېھىرلىك سۆيگۈلەرگە تويۇنۇپ بارماقتا. شۇ كۈنلەرگە ئۆز ئەجرىمنىڭ رەڭدار گۈللىرىنى تاقىيالىغان چېغىمدا ئۆزۈمنىڭ ھەربىر خاتىرەمنىڭ قۇرلىرىنى كۆڭۈلدىكىدەك پۈتتۈرۈپ چىقالىدىم دېيەلەيمەن، ئۇ چاغ مېنىڭ ئادەملىكىمنىڭ پۈتۈنلۈكى ئەۋلادلىرىمغا ھەر باسقان مۇساپەمدىن يېڭى لىرىكىلارنى بايان قىلىپ بېرەلەيدۇ، ئەلۋەتتە.

(2)

يىللار مەندىن سورىدى: مەن سېنى مۇكچەيتىپ، جامالىڭدىن كەتكۈزەلىگىنىمدە، ئۆزۈمنىڭ قۇدرىتىنى ئالەمگە ئېنىق نامايەندە قىلالايتتىم، خالاس. سېنىڭ بۇ ھەقتىكى چۈشەنچەڭنى بىلسەم ئىدىم كاشكى. مەن دېدىم: يىللار ئالدىرىما، مەن مۇكچىيىپ بولغۇچە ھەربىر دەقىقەم سېنىڭ

باغرىڭغا ئاجايىپ رەڭدار كەشتىلەرنى چېكىپ، سېنى تولۇقلىغان ئىككى تەرەپ ئىشتىن دەرسىنى بىلىپ ئۆزەتلىق قىلىمەن.

(3)

مەن بىر ناداندىن سورىدىم: ئەي، نادان، كۆڭلىرىڭ ئازابقا ئايلانماس، ئۆتۈپ كەتسە ئۆكۈنمەمسەن؟ نادان جاۋاب بېرىپ كۆرەڭلىدى بىخىرامان هالدا: مېنىڭ ئالغان ئارامىلىرىم، ئىنتىلگەن ھەۋەسلىرىم شېرىن چۈشلەر بىلەن ئۆزماقتا. بۇ مەن ئۈچۈن راھەت. ئۇلۇغ كىچىك تىنغىنىمچە جاۋاب بەردىم: ھېلىمۇ ئادەم بولۇپ يارىلىپ قالغىنىڭ، ئەگەر ھايۋانلار نەسلىدىن بولۇپ قالغان بولساڭ، ئۆزۈڭنىڭ زېمىنىدا نېمىش قىلىدىغانلىقىڭنىمۇ سەزمەسكەنسەن ــ دە.

(4)

تۇرمۇش ئاجايىپ سىرلىق نەرسە. ئۇ سېنى تۈرلۈك قىسمەتلەرگە سېلىپ، ساڭا ئۇخشىمىغان تەقدىرلەرنى پۈتۈشى مۇمكىن. ئەگەر سەن تۇرمۇش بورانلىرىدا ئۆزۈڭنى تونۇپ تۇتۇۋالالىساڭ ئىدىڭ، شۇ چاغدا ھەقىقي غالىب ئىنسان بولۇپ قالار ئىدىڭ.

(5)

سەن كۆڭلەرنى ئالداپ ئۆتكۈزگىنىڭدىن سۆيۈنۈپ كەتمە، ئەگەر ئۆزۈڭنىڭ ئالدىنىپ قالغانلىقىڭنى سېزەلىگىنىڭدە، ئۆزۈڭنىڭ تۈگىمەس ئازابلار ئىچىدە تۇرغانلىقىڭنى بىلىپ قالارسەن بەلكىم.

(6)

دوستۇم دورا ئىزدەيمەن دەپ تاڭ سەھەردىلا تۇرۇپ كېتىپ ئۆيدىكى كىتابلىرىنى ئىستىقامەت قىلىشقا كۆيدۈرۈپ كۈلگە ئايلاندۇرۇۋەتتى. بۇنىڭدىن تاڭ يۇلتۇزلىرى ئۆكۈندى بولغاي، ئۇنىڭغا قاراپ نىدا قىلدى: ئەي كور، نادان، سەن ئىزدىمەكچى بولغان دورىنىڭ ئۆزى ئاللىبۇرۇن كۈلگە ئايلاندى. سەن ھەقىقىي دورىنى ئاللىبۇرۇن كۈل قاسراقلىرى- غا ئايلاندۇرۇپ توزۇتتۇڭ، ئەمدى ئۆزۈڭنىڭ مەڭگۈلۈك ھەسرەت ئىچىدە قالغىنىڭدىن ئۆكۈنمەمسەن؟

(7)

مەن ئۆز ئامەتلىرىمنى چۈشەپ سۆيۈنۈپ كەتتىم پۈتۈن ئالەم ماڭا سۆيۈنۈۋاتقۇدەك، تامام مال - دۇنيا، خەزىنىلەر- نىڭ ئاچقۇچى قولۇمدا تۇرغۇدەك. مەن ھەممىنى دەم تارت- قۇدەكمەن، چۆچۈپ ئويغىنىپ ئۆزۈمنى رېئاللىقتا چىلىق - چىلىق تەرگە چۆمۈلگەن ھالدا كۆردۈم، شۇئان ھەقىقەتنىڭ تېخى ئويغاقلىقىنى كۆرۈپ، تەقدىرنىڭ بۇ قىسمىتىدىن ھەيران قالدىم.

بەخت تىلەش

(نەسرلەر)

ئەينەك

ئەينەك ھەر نەرسىنىڭ ئۆز ئەينىنى كۆرسىتىپ، ئىنسانلارغا تۇرمۇش رېئاللىقىدىن ساۋاق بېرىدىغان ئادىل تارازا. ھەركىم ئۇنىڭدىن ئۆز ئەكسىنى كۆرۈپ تۇرالىغىنىدا، ئۆزىنىڭ ھەقىقىي ئادەمگە ئايلانغانلىقىنى ھېس قىلار ئىدى بەلكىم.

پەرق

تاپقانلىرىنى بىر ئۆزىلا يەپ ياتقان ئادەمنىڭ ئۆتۈۋاتقان كۈنلىرى داڭگال چۈشەۋاتقان توخۇدىن پەرقلەنمەيدۇ.

پاكلىق ۋە ئۇلۇغلۇق

جاھاندا پاكلىقنىڭ ئالدىغا ئۆتىدىغان ئۇلۇغلۇق بولمىسا كېرەك. ھەممە يۈرەك شۇ قەدەر پاكلىق ئىشقىدا يالقۇنلىسا، ئادەملەر جان ئۈزگەندە داۋا قىلىشنى خىيالىغىمۇ كەلتۈرمەيلا ئۇ دۇنياغا سەپەر قىلغان بولاتتى.

سەممىيەت ۋە ھۆرمەت

باشقىلارغا ئۆز - تىنىسىز ياردەم قىلىۋاتقان ۋاقتىڭ سى-
نىڭ كىشىلەر قەلبىدە ھاتەم سانىلىۋاتقان چېغىڭدۇر. ھايات-
لىق ئالىمىدە ئىنسانىيەت ئاتا قىلغان ھۆرمەتنىمۇ ئارتۇق
ئىنئام بولمىسا كېرەك.

ئادەم ۋە ۋاقىت

ئادەم بۇ دۇنياغا نەپسى ئۇچۇنلا كەلمىگەن، ئەگەر
ھەممە ئادەم نەپسى ئۇچۇنلا ياشىسا ئۇلارنىڭ ئادەملىكىدىن
نىشانمۇ قالماس ئىدى.

گاداي ۋە شاھ

سەن بىر تۇتام دوللارنى كۆتۈرۈپ ئۆزۈڭنى قالتىس
ھۆرمەت ساھىبى ھېسابلايسەن، ئەتراپىڭدىكى كىشىلەر كۆ-
زۈڭگە خىرىس قىلىۋاتقاندەك كۆرۈنۈشى مۇمكىن، ئۇنتۇمى-
غىنكى گاداي ئۆزىنىڭ تىنىمسىز مېھنىتى بىلەن ئالەمشۇمۇل
ھۆرمەتلەرگە ئېرىششى مۇمكىن. مانا بۇ رېئاللىق، مانا بۇ
ھەقىقەت.

ئۆلۈم ۋە كۆرۈم

ئەگەر ئىنسان تۇغۇلۇپ يەنە جاھاندىن كەتمىگەن بول-
سا، كىشىنىڭ ھاياتقا بولغان مۇھەببىتى بولماسكەن، ئۆلۈم
بىلەن تۇغۇم مانا بۇنىڭ روشەن دەلىلى.

ئىنسان ۋە ئۈمىد

ئۈمىد ــ چىراغ، ئۈمىد ــ دەرمان، ئۈمىد بىلەن ۋاقىتنى تەگلا يىتتۈرۈپ قويغان چېغىڭدا، ئىراقلا ھالاكەت غارىغا مېڭىشىڭ مۇمكىن.

سەن ۋە مەن

سەن يالتىراق شۆھرەتلەر ئالىمىدىن ئاجايىپ سەلتەنەت. لىك شۆھرەت تاجىنى ئىزدەۋاتقان بولۇشۇڭ مۇمكىن.

كۆز ۋە مەن

مەن كۆزۈمدىن شۇ قەدەر سۆيۈنىمەن، پەخىرلىنىمەن، ئەگەر ئۇ بولمىغان بولسا، مەن يورۇق دۇنيانى ھەمدە ھەقىقەت دۇردانىلىرىنى كۆرۈشتىن مەھرۇم بولغان بولاتتىم.

قەرز ۋە پەرز

مەن ئاچچىق تولغاق ساداسى ئىچىدە ھاياتلىق ئالىمىگە كۆز ئاچتىم، ئەگەر ئانام مېنى ئۆلۈم بىلەن ئېلىشىپ دۇنياغا ئاپىرىدە قىلمىغان بولسا، مەن بۇ ئالەمدە ئوينىاپ سەكرەپ يۈرەلەمتىم؟ ئۇ ئانام ئۇلۇغ، بۈيۈك، ئۇنىڭ ئىسسىق تەكلىرى مېنىڭ غايەم، شۇ غايىلەر روياپقا چىققان چاغلاردا ئۇستۇمدىكى قەرزىنىڭ يەڭگىللەپ قالغانلىقىنى ھېس قىلىمەن.

بايلىق ۋە مىراس

ئۇ سان - ساناقسىز پۇللارنى تېپىۋاتىدۇ، كاتتا باي.

بىراق ئۆزى كىرىدىغان ئۆينىمۇ تونۇيالمايدۇ. ئۇ ساۋاتسىز بولسا كېرەك. لېكىن مەن سانسىز ۋەزىنگە باي قامۇسلارنى ئوقۇپ، قۇرلىرىنى ھايات خاتىرەمگە كۆچۈرۈۋاتىمەن، چۈنكى مەن شۇ تاپتا ئالەمدىكى ئەڭ كاتتا بايمەن.

ھاياتلىق كۈيلىرى

ھاياتنىڭ ئۆزى بىر ناخشا، ھاياتنىڭ ئۆزى بىر كۈرەش، ھاياتنىڭ ئۆزى بىر مۆجىزە. ئەنە رېئاللىق ئىچىدە سوققان يۈرەكلەر يېپيېڭى دۇنيانى ياساپ، كېيىنكى ئەۋلادقا ئاجايىپ مىراسلارنى قالدۇرۇۋاتىدۇ.

بۈگۈن ۋە ئەتە

مەن كۆرگەن بۈگۈن ھاياتلىققا بولغان ئىشتىياقىمنى ئۇرغۇتسا، مەن سۆيگەن ئەتە مېنى ئۈچقۇنلار قوينىدا يايرىتىپ، كۈتكەن دەقىقىلەرگە باشلاپ بېرىشى مۇمكىن.

غەنىيمەت

ھاياتلىق دۇنياسى غەۋۋاسلار قاينىمىغا تولغان. ئۇنىڭ شىددەتلىك دولقۇنلىرىدا ئۈزەلىسەڭ، ئالەمدە سەندىنمۇ مەغرۇر ئادەم بولماس.

غايە

غايە ـــ چىراغ، غايە ـــ قانات. يۈرىكىڭدە دولقۇنلاۋاتقان قان غايىنىڭ سادالىرى. شۇ سادالار سېنى گۈزەل-

لىك دۇنياسىغا باشلاپ، سېنى كۆتكەن ۋىسالىڭغا يار قىلمىقى بەرھەقتۇر، ئەمما غايەڭدىن ئايرىلساڭ، قاناتسىز قۇشقا ئايلىنىپ قالىسەن.

جۇرئەت

ئالەم چەكسىزلىككە تولغان ئاسمانۇ دېڭىز سەن جۇرئەت يەلكىنىڭنى ئۇنىڭ شىددەتلىك دولقۇنلىرىغا ئىككىلەنمەي سالالىساڭ، ئىستىقبالىڭنىڭ ساڭا باغرىنى ئېچىپ تۇرغانلىقىنى كۆرىسەن.

تەقدىر ۋە ئامەت

تەقدىر ئاجايىپ سىرلىق نەرسە، ئۇ ئىنسانىيەتنى تاۋلىغۇچى يالقۇنلۇق ئوچاق. سەن كۈرەش ئوچىقىدا پولاتتەك تاۋلىنىپ چىقالىساڭ، تەقدىر ساڭا تەڭداشسىز ئامەتلەرنى ئىنئام قىلار ئىدى.

ئالەم ۋە ئادەم

ئادەم — زور بايلىق. ئۇ ئۆز قىممىتىنى ساقلىيالمىسا، ئالەمگە يۈك.

ۋاقىت ۋە مەن

ۋاقىت ئالدىراپ ئۆتمەكتە، ئۇ مېنىڭ قىران بەستىمگە ئېكەك سېلىپ، قىسماقتەك ئېگىپ بولالماي ئاۋارە. مەن بولسام ئۇنىڭ ھەر مىنۇتلىرىنى يۇگەنلەپ ھەر لەۋھەسگە ئال-

تۇندىن قىممەتلىك زەپەر ناخشىلىرىنى پۇتەلمەي ئاۋارە. شۇ ناخشىلار پۈتۈلۈپ چىققىنىدا، يىللار ئۆزى قېرىتماقچى بولغان ئادەمنىڭ ئۆزى ئۇستىدىن غالىب كەلگەنلىكىدىن، ھەيران قىلىشى بەرھەق.

ئابىدە

مەن ۋەتەننى ئانامدىنمۇ ئەلا بىلمەن، چۈنكى ئانامنى ئۆستۈرگەنمۇ ۋەتەن. بۇ زېمىننىڭ تۇپرىقىغا كىندىك قېنىم تۆكۈلۈپ، ئىپار ھىدىنى ھىدلاپ، يېتىلگەن بوۋامدىن تاكى نەۋرەمگىچە شۇنداق قارىغان ۋە شۇنداق قارايدۇ، ئەلۋەتتە.

مەن كۈلۈۋاتىمەن. مۇشۇنداق بىر ۋەتەندە كۆز ئېچىپ، ئەقلىم يورۇپ يۇرەلىگەنلىكىمدىن شادلىنىپ قاقاقلاپ كۈلۈۋاتىمەن، بۇ ئەزىز تۇپراقتا بارلىققا كەلگەن غايەت زور يېڭىلىقلارغا، مۆجىزاتلارغا قاراپ زوقلىنىپ كېتىۋاتىمەن. قولۇمدا بىر سىقىم توپا، مەن ئۇنىڭدىن يالتىراپ تۇرغان بەختلىك ھاياتىمنى كۆرۈپ كۈلۈۋاتىمەن، بۇ ئەزىزانە دىيار بوۋامدىن ماڭا قالغان مىراس، مەن ئۇنىڭ ۋارىسى، ئۇنىڭ ئۆزۈلمەس رىشتىسى، مېنىڭ دىل تارىمغا مەھكەم چىگىلگەن بولغاچقا، ئۇ قانچە ئەسىرلەر ئۆتسىمۇ زىنھار ئۈزۈلمەيدۇ.

بۇ مېنىڭ ھايات مېلودىيەمدىكى غايىۋى ئۇمىد، شۇنداقلا يۈرەك قەسىرىمدىن ئۇرغۇپ چىققان ئەقىدە كۈيلىرىمنىڭ ياڭراق ساداسى. بۇ ئەقىدە مەندىن نەۋرەمگىچە مىراس قالىدىغان شانلىق ئابىدە !

母亲河

你奔涌在我的血脉，
你的涛声就是我的脉搏。
塔克拉玛干吸吮着你的乳汁，
苍桑古老的胡杨林延续着部落。

我的母亲，古老的塔里木河，
我把你的波涛当成摇篮歌。
历史的颠簸撒下无数风尘，
和远古先民岁月的蹉跎。

你拥抱大地的挚诚，
我却追逐着你的波涛。
大地传来地心之声，
那是唤醒沉睡者的钟声。

你是一条源自地下的长河，
你嘻笑的浪花给大地带来俊俏。
思绪的洪流承载着我的起伏，
塔克拉玛干的迷团依旧是一夜风暴。

大漠天空

那是一片燃烧的空气，
没有春晨的宁静，
没有雨露的清新，
没有深秋丰满的收获，
没有冬季飘落的雪花。

那是一汪沉寂的海洋，
虽有声势浩大的波涛，
却没有震撼天地的涛声，
虽有蜿蜒曲折的古道，
却没有宾至如归的路标。

大漠的天空，
是大漠部落的巴扎。

是大漠胡杨的传说，
是大漠服饰的面料。
是大漠灵魂的沙尘暴，
是大漠历史的长恨歌……

苍茫大地

大漠
是用苍凉的色调
涂抹出上帝的意图
一幅笔墨浓重、蒸干水份
层次突变的油画
或永久性的考古发现……
望西天群山大漠
滑坡后淹没
岁月沟壑
夕阳西下
与过往的商旅一起
风餐露宿，点燃的篝火旁
听晚风讲述楼兰故事
落日的余辉
把所有的凝重和萧瑟
沉淀在塔里木河里
胡杨从淤泥中逃生

站在岸边，让旷世之风
吹干身上的疤痕
悠远的古歌
永不消失的部落
依旧是这片苍茫大地
久远的本色

瀚海油花

大地在轻轻地颤动，
给石油人谱了首新歌。
夜空闪烁着无数星辰，
彼此间传递着来自大地的脉搏。

古老的原野、古老的大漠，
豁然间耸立起一座座新城。
喷涌的油田气势如潮，
幸福的曙光升起在黎明。

顶天立地钻塔遥相呼应，
让昆仑大地多了份点缀。
心灵的深处是人间天堂，
泽普大地上洒满了汗水。

黎明的曙光露出第一丝笑容，
轻轻吻过一张张倦意的面孔。
春天的响雷闪过第一束光芒，
天地间响起一首自由的歌声。

一阵阵波浪荡起在昆仑脚下，
幸福的笑容洋溢在泽普大地。
石油工人洒下了仗义的血汗，
希望的田地上盛开无数奇迹。

心心相印才是真正的桥梁，
欢乐的歌舞讲述着心声。
钻井工站在尊贵的台阶上，
接过姑娘手中一束束芳香。

柯克亚尔的笑声

正当野花盛开在春天，
相爱的伴侣漫步在果园。
石油人唱起动人的歌，
就像花园里歌唱的百灵。

当你听到大地震颤，
当你看到油气喷发，
那一定是春天的惊雷，
遥望昆仑群山冰塔。

悠悠塔里木河碧波欢笑，
胡杨林间是她幸福的歌唱。
春风开启了绿野的大门，
白云也在蓝天上轻轻荡漾。

满天的星洒下满目璀璨，
像是在庆祝祖国的边关。
诗人的灵感让笔墨开花，
把优美的长卷铺向天边。

心 语

石油，它是一种情感，
用爱点燃每一个寒窗。
祖国就是明天，就是希望，
花一样盛开在每一个清晨。

心如烈焰、希望也在燃烧，
我的志向沸腾在我的血脉。
一身油污，一身汗水的人们呦，
为了祖国、为了人民、为了未来。

生命的火花像太阳的光芒，
照亮人间，照亮大地。
坚实的脚步踏平坎坷，
通向未来的道路宽阔无比。

维、汉、回、乌，手足情深，
我们的决心坚如钢铁。
生命是等待奉献的起点，
荒漠深处也有花的世界。

相连的心通向前方的路，
友谊的鲜花朵朵芳香。
翻过高山，越过雪山。
纯净的心孕育纯净的希望。

高楼林立让人心动，
安宁的生活写在每一张笑脸。
放眼大漠腹地那一片片厂房，
跃动的心跳出一声声感叹。

相连的心永远在一起，
懂爱的人们永远同呼吸。
相连的心能照亮世界，
携手同心能把山抬起。

携起的手托起一片绿洲，
引来百鸟为它歌唱。
勤劳的手能绿化荒漠，
相连的根、相连的生命。

晚风吹来优美的歌声，
那是石油人内心的月亮。
相同的歌、相同的曲，经久不衰，
激情其实是我们正常的脉博。

奔涌的石油河

涛声依旧恢宏，
像发自内心的欢笑。
热浪滚滚的大漠天空，
传来深情美丽的歌谣。

黑色石油，滚滚长河呦，
唤醒远方沉睡的爱情。
把燃烧的青春变成新曲，
脉络里涌动男人的深沉。

黑色石油，滚滚长河，
它是奔流不息的血液。
没有田野的地方同样收获，
万物的生命一样感动世界。

奔涌不息的石油之河呦，
夕阳侨装后变成了黎明。
掌声是献给石油人的奖章，
农夫的微笑是最美的心声。

石油人进行曲

我们是热血沸腾的石油人，
艰难险阻更吓不倒我们。
为了祖国，我们开采着石油，
天上的太阳为我们作证。

心中充满对祖国的热爱，
引导我们永远向前进。
我们用热血和汗水竖起井架，
留下的足迹上开满鲜花。

荒漠里狂风肆虐，
把我们个个吹成铁汉。
荣耀是献给祖国的花环，
我们的形象和钻井一样平凡。

响彻云霄的战歌，
插上理想的翅膀。
辉煌的历史即将成册，
大漠峰烟是我们的疆场。

送一束鲜花给你

我敬佩你黝黑的面孔，
敬佩你沾满油泥的双手，
敬佩你充满挚爱的胸怀，
当我把鲜花送给你的时候。

祖国是你的一切，
人民是你的全部。
没有什么属于你自己，
只有旷野是你的财富。

心系祖国万家灯火，
身在大漠青春如歌。
火热的生命如喷发的油柱，
瀚海如潮激情似火。

那些奉献了一切的战友，
让我为你们献上鲜花和微笑。
我用生命讴歌生命的燃烧，
就像唱不够春天的小鸟。

关怀、支持、帮助

据报道，先后有温家宝、赛富鼎·艾则孜、铁木尔·达瓦买提、司马义·艾买提等国家领导人亲临塔西南石油勘探开发公司视察。

南疆，这片富饶的土地，
还有地下那片汪洋的油海。
贫困的帽子被甩到一边，
幸福向人民敞开了胸怀。

中央领导带来了党的温暖，
走遍如火如荼的会战场面。
这就是关怀，这就是帮助，
激动总是绽放在每张笑脸。

给我们指明了前进的方向，
给我们莫大的荣誉和鼓励。
每一句淳淳教诲，每一份体贴，
都将是我们永往直前的动力。

再不见过去那片荒凉，
新建的油城像明媚的阳光。
优美的旋律，纵情的舞蹈，
大漠腹地还有这金色广场。

瀚海变成了一片油海，
风情万种的鲜花盛开在这里。
幸福的骏马驰骋大漠，
在大漠的历史上留下了足迹。

工人的心连向农村，
党的关怀更比海深。
希望定能插上翅膀，
年轻的心总是那么兴奋。

诚挚的关怀，诚挚的期望。
点燃心中永恒的灯火。
坚实的脚步踏碎坎坷，
奉献其实就是我们的日常生活。

为喜庆的日子送上厚礼，
我们用汗水报答着祖国。
荣耀本身就是一首新歌，
都塔尔、手鼓，还有热尔甫。

幸福的园里传出我们的笑声，
心中的花朵总开在相约的良宵。
石油新市已是花的海洋，
热爱才是一张真正的门票。

南疆明珠

南疆的天空灯火通明，
三星* 闪烁让天空更明朗。
人们是海，掀起舞的波浪，
纵情高歌伟大的时光。

喀什与和田打开幸福之门，
阿克苏和阿图什光彩照人，
劳动和汗水培养着花朵，
男儿的胸怀写满风彩。

石油汉子创造了奇迹，
原油和化肥畅销南疆。
宏伟蓝图已展现眼前，
前进的脚步越过山岗。

三星闪烁让心中更明亮，
百草园里是百灵的歌唱。
富裕的农民翘起了拇指，
我们的绿洲哟胜似天堂。

工农的心是紧贴的心，
千丝万缕谁也剪不断。
祖国未来胜过百花园，
幸福的脚步已经踏响。

注：* 三星——喻指塔西南炼油厂、化肥厂和液化气厂。

向往太阳

我们向往太阳，
把生活也装点成阳光。
我们为人民赢得荣耀，
实现心中神圣的理想。

为了祖国的未来，
愿把生命献出。
我们的钻塔顶天立地，
成为我们旋律的一个音符。

哪里有钻井，
哪里就有我们的歌声。
我们的笑容是晴朗天，
老天爷也夸我们勇敢。

汗水润滑着生命，
理想改变着祖国。
自豪是升起的太阳，
大地是希望的寄托。

我们向往着太阳，
阳光是我们每日的营养。
信念是我们永恒的向导，
希望的田野是那么宽广。

英雄榜

石油人心中充满了爱，
科学家心中充满了情。
祖国母亲脸上的笑容，
写在塔克拉玛干天空。

爱是一种神圣的信物，
青春是大漠里的红柳。
什么才是生命的源泉，
奉献才是永恒的追求。

好男儿英明在四方，
看历史的某一篇章。
那可是石油大军，
不是过去贩运丝绸的马帮。

他们的业绩永载史册，
每一场风暴都是一首长诗。
忘不了那无数个日日夜夜，
忘不了大漠烽烟一夜雨丝。

望月

夜空里躲着一轮顽皮的月亮，
却藏不住我们离别的身影。
往后的日子心里总有一团火，
我神形憔悴像个病人。

每当我思念你的温柔，
总把星星当做贴心的陪伴。
我无法等待爱的脚步，
啊，离别的痛苦就是思念。

每一秒都如一年那么漫长，
当我思念你的每一刻。
茫茫夜空星星是那样安宁，
只有我在慢慢长夜里坎坷。

夜晚我望着明月唱歌，
爱的痛苦竟如此悠长。
倘若你无法满足我爱的饥渴，
除了悲哀痛苦我又能怎样。

多少个长夜如此连绵不断，
我总在僻静的山野把你思念。
夜晚我祈求明月会有所表示，
我忧伤的心歌其实就是期盼。

眼前是无际的荒漠和乡林，
只有高耸的井架支撑着天空。
我身边的同事还在井区忙碌，
无数的星辰是他们聚焦的瞳孔。

你的芳名永远铭刻在我心中，
还有离别时你曾经的耳语。
开采石油是我神圣的使命，
理解和支持总藏在你眼里。

今天我又收到你甜蜜的信件，
我期待已久的那份真诚。
你的肯定就是人民的满意，
思念依旧是汗水的主要成份。

友谊是幸福的基石

听着，我亲爱的朋友，
友谊就是幸福的基石。
没有和谐就没有美满，
友谊就是永恒的宣誓。

离群之羊被狼吃，
古老的教诲胜似金钱。
寻求友谊吧，那是法宝，
我的爷爷就是团结的典范。

感悟那些先祖的遗训吧，
去追求友谊，它就在身边。
跨越民族的界线与鸿沟，
未来的历史一定是胜利和凯旋。

友谊的花园里哟百花盛开，
友谊的鲜花总是芳香四溢。
把友谊的利箭射向分裂，
伟大的驼队自古也是同心同德。

做友谊园里的一颗硕果吧，
让你言语成为友谊的桥梁。
你胸前的奖章放射着光辉，
坚实的脚步踏响友谊和希望。

幸福的怀抱

石油之花盛开在我们的根基，
那是春天对大地的召唤。
把穷困的外衣抛向身后，
幸福的怀抱就在我们眼前。

喀什、和田、阿克苏，
阿图什它也头戴金冠。
这幸福的时代恰逢春，
心中的赞歌永远唱不完。

我赞誉你们呦，亲爱的石油人，
你们是翱翔蓝天的雄鹰。
你们是战场上驰骋的骏马，
大漠戈壁留下闪电般的身影。

你们的身影支撑着天地，
大地露出天堂的微笑。
田间地头是农夫的歌谣，
还有大地幸福的怀抱。

绿色城市

绿色的海洋里鲜花处处，
这是天堂般的石油新城。
汗水是流给大地的珍珠，
沙海里是奉献者的身影。

条条道路是大地的脉络，
脉络里涌动着热血激流。
绿色城市是首绿色的歌，
这首歌将唱到永世千秋。

春天是一缕明媚的阳光，
居民是阳光下舒展的海滩。
伟大的人物平凡的身影，
他们的歌声就像一抹蓝天。

明月在窗外张望，
领略万家幸福灯火。
绿色城市是鸟儿的天堂，
唱不够今天的幸福生活。

石油姑娘

你的眼睛就是一团火焰，
为何总燃烧在我的心中。
我默默地守候你的身影，
眼里总是充满某种冲动。

太阳把你当成石榴亲吻，
为何你要拒绝我的温存。
假如你在我的眼前闪烁，
心中有一股莫名的春韵。

你的芬芳依旧随风飘溢，
你的语言总被蝴蝶缠绵。
你是挂在我窗外的新月，
让我为你夜夜不能入眠。

校园晨光

每当我遥望清晨的校园，
总有一股热流涌遍全身。
那是一片生命的源泉，
滋润未来，滋润我们。

那里是等待开放的花朵，
园丁用汗水把他们浇灌。
晨露是他们每日的早餐，
雨露的阳光给他们温暖。

清晨的校园是花的海洋，
激情的浪花拍打着海岸。
鸟儿是激情似火的诗人，
赞美着新生羽翼的丰满。

眼看园丁已是两鬓斑白，
岁月的风尘是他自豪的微笑。
留下的足迹是后来者的座标，
校园的清晨是历史的起跑。

永不磨灭的足迹

你们曾经是一匹匹骏马，
你们曾经是商旅的指南。
队伍的前列是你们坦荡的胸怀，
把艰辛的旅途只当是一次风餐。

前进的路上是你们战马的嘶鸣，
震撼大地，震撼着青春。
每一滴汗水都是一片绿洲，
那里有我们绿色的灵魂。

伟大的理想化作一份份蓝图，
如今早已展现在人们眼前。
那里有我们永不磨灭的足迹，
那足迹已把漫漫长夜点燃。

芳香

每当我周游石油故乡，
芳香的气息随风飘来。
我内心充满激情与冲动，
那是鲜花的美丽与风采。

石油新城哟，你就是美丽女子，
我总是把你默默地爱恋。
我用忠诚呵护着你的芬芳，
身边总有一群痴情和依恋。

你就是我的骄傲和自豪，
无数鲜花露出动人微笑。
石油人的荣耀就在眼前，
歌声响起在每一个清早。

春的旋律

街上，行人如潮，
海浪汹涌、海风习习。
自然的乐章让心灵荡漾，
清新的乐谱是大海的涟漪。

春风是窗外的景色，
歌声是心中的风采。
我们的舞蹈扣人心弦，
黎明是生命的依赖。

好胜的青年功劳显赫，
勤劳和汗水绿化大漠。
诗人的灵感滚滚而来，
石油工人他功劳多多。

瀚海珍珠

回首遥望心中的感觉，
一个个巨大的圆形油灌。
激情的歌声从心里唱出，
绿叶和花瓣都是笑脸。

高大而自信的身影，
是顶天立地的塔钻。
那是祖国的威严和决心，
我用生命之花为你献上花环。

我们拾起一颗颗瀚海珍珠，
串起来就是一串大地项链。
每一颗珍珠都是晶莹的汗珠，
岁月的打磨增添了异样光环。

思念

看也看不够你的娟秀，
你的美丽总那么芬芳。
梦想来一次致命的亲吻，
快快圆我的这一狂想。

当你漫步在我的街区，
我愿是你身后的飞尘。
你的飘溢让我神伤，
呼吸里总有你的身影。

啊，思念的海湾埋没了我，
只能将爱的篝火在心中点燃。
我已无法忍受爱的折磨，
难道我真的会被你燃尽？

你是我的骄傲

爱在心中掀起波澜，
美丽的石油城啊，我为你歌唱。
我愿是你头顶盘旋的雄鹰，
用双翅划过你辽阔的天空。

翻开你历史的扉页，
风云人物尽现眼前。
每一寸土地都有他们的足迹，
每一滴血汗都已是大树参天。

天山向你投来敬慕的微笑，
为高耸的塔钻感慨赞叹。
天地间闪过一道道光芒，
把你谱进它的歌曲里面。

说你就是万源之源,
说你是希望的源泉。
今天是蕾,明天是花,
星星也把这儿当作家园。

能不说这是科学的力量,
天地间屹立我们的骄傲。
清晨时大地从梦中醒来,
黎明已向我们现出微笑。

祖国的桂冠是用鲜花做成,
人民的心灵是用挚爱铸成。
我愿为你唱出最美的心歌,
以表我们的赤胆与忠心。

我用我的生命热爱于你,
我可爱的家园石油新城。
腾飞吧,我可爱的家乡,
你就是我最敬爱的母亲。

歌声里的姑娘

歌声里的姑娘，你是随风摇曳的鲜花，
你总是摘取我的心带在身上。
你的微笑像迎面吹来的暖风，
你的双眸总把我的心灵砍伤。

你那坚毅的目光，
像塔里木河岸的野花。
你是否知晓我的深情，
时刻抚摸着你的秀发。

肩负使命的我去了远方，
把受伤的心留在你身边。
回答我呀，别让我悲伤，
让我的追求也露出笑颜。

青春回响

与恋人一起忙碌的情形，
仿佛一首动情的山歌。
只因我心系石油大业，
滚滚波涛冲击着脉搏。

多少个日夜在草丛中度过，
红柳气息里有我所需的营养。
我热切的希望已开满鲜花，
青春的歌声总在天地间回响。

我们的厂房像一片森林，
到处飘荡着机器的轰鸣。
白色的颗粒像无数珍珠，
我们的化肥农民的生命。

诗人的灵感

我们迎接着生死挑战，
带着工人特有的激情。
从大地的体脉中抽取，
绿化大地的黑色生命。

希望的急流在体内澎湃，
引领我们奔向荒漠深处。
无数险阻已被我们踏平，
鲜花已盛开在前进之路。

死一般沉寂的旷野，
风沙中耸立着塔钻无数。
在这人迹罕至的世界，
阳光下却盛开鲜花无数。

这里的黎明是生命的海洋，
让干旱的幻想变成了天堂。
为石油人冲天的干劲干杯，
诗人的灵感早已热情奔放。

快来看看石油城

A： 身手不凡石油人，
竖起塔钻把天顶。
B： 塔里木吻出石油，
欢天喜地唱明晨。

A： 个个井口喷石油，
除了石油有燃气。
B： 玉龙喀什谱新歌，
石油工人有志气。

A： 三厂并建在今天，
热血沸腾喜气扬。
B： 美好理想在实现，
心中更有新志向。

A：　白色化肥像珍珠，
　　天南地北好庄稼。
B：　小麦玉米和棉花，
　　农民脸上开了花。

A：　千万年来大漠寂，
　　如今绿洲有人家。
B：　幸福歌儿唱不完，
　　百灵歌唱福万家。

A：　寂静无声是大漠，
　　高楼井架遍地起。
B：　石油新城大世界，
　　快来看看世界奇。

珍珠

一位农民对我说：
孩子，给我找些珍珠。
我愿出千金来买，
它比黄金还要珍贵。

我们一起去了闹市，
找到了珍珠店铺。
农民连连摇头说不是，
首饰匠们也犯了糊涂。

他说珍珠就是化肥，
你怎么把化肥看得比金子还贵。
工厂在哪儿快告诉我，
让我亲眼目睹它的光彩。

我们让老人满意而归，
从此我们常常想起老人。
雪一样洁白的化肥的确像珍珠，
老人的笑容写在丰收里面。

我的誓言

狂风呼啸，
大漠飞沙走石。
但心中坚守一份信念，
无论我走到哪里。

烈日当头，
无奈口干舌燥。
但我奋战在石油一线，
心中歌儿唱不完。

青春流逝，
我自无怨无悔。
我拥有信念和誓言，
为人民才是不朽真理。

井区为家，
大漠是我故乡。
那里是我挥汗的园地，
心中的誓言可比钢。

贺　电

雷鸣让大漠震颤，
塔克拉玛干下有油田。
最初的石油像羞涩的美女，
那般喜庆就像婚礼场面。

天山为之兴奋，准葛尔献上鲜花，
博格达也敬来一杯冰雪纯酿。
大地之迷相继被揭开，
石油之都便是最好的答案。

宇宙惊讶，天边是闪烁的星辰，
塔里木披上了一件绣花外套。
我要用心歌唱石油战士，
每一步都充满了骄人的喜报。

放眼无边无际的大漠，
塔钻就像茂密的丛林。
喷涌的油泉如生命之液，
无限的自豪荡漾在我心中。

灵感的姑娘露出甜蜜微笑，
心中早已响起悠扬的歌声。
胡杨就像一支迎亲的队伍，
我的诗歌就是今夜的新郎。

祖国边锤焕了新貌，
塔西南的石油流向天边。
石油青年个个热血沸腾，
梦想着也当一次诗歌新郎。

石油滚滚，捷报频传，
万家灯火里有我们的贡献。
古老的沙漠变成石油新都，
歌声里有我的激情与灵感。

何时再相见

你是否常回到那片，
碧水绿波的泉边。
思念总把我带到那里，
你是否也有同样的思念。

岁月的屏障让我们难以相见，
我渴望一睹你的芳颜。
思念的心总守一份真诚，
别再让我为你伤感。

煎熬的时刻度日如年，
却无法见到你的容貌。
爱的烈火烧烤着我的心，
多想看到你飘渺的微笑。

你的身影占据着我的身心，
每一缕轻风都像是你的温存。
别再让焦灼的心忍受等待，
请告知我何时才能相见。

教师颂

我想把老师唱进歌里，
心中便充满无限敬意。
正是你的爱抚育了我，
让我真实地学到科技。

你的英明总在我心中，
让我的心殿无比明亮。
你的血汗洒在我心间，
让我的心园开满花香。

我想把恩师唱进歌里，
这样的颂歌唱也唱不完。
我从你额头的皱纹看出，
成长的道路是多么艰难。

园丁的浇灌和呵护，
让我成为遮天树木。
若不是你无私奉献，
这世界哪会有参天大树。

我想把园丁唱进歌里，
我在自豪中幸福成长。
你那永远温暖的怀抱，
让我的心充满了阳光。

你用汗水培育了春苗，
把一切都献给了校园。
无论我怎么纵情歌唱，
也唱不尽内心的情感。

情深似海

塔钻亲吻着白云，
和天边的晚霞。
勤劳的钻井工啊，
你何时才能回家。

塔里木的风沙，
吹不倒你钢铸的身躯。
说不完的故事，
抒不尽你们汗流如雨。

远离家乡父老，
大漠就是你的营地。
多少风沙与艰辛，
写下多少不朽业绩。

热爱这片石油土地，
就像爱自己的恋人。
风餐露宿是你的食宿标准，
还有比这更加一往情深？

不曾听你们有半点怨言，
即便眼前困难像座大山。
祖国和人民是坚强后盾，
爱的奉献真是一言难尽。

情深似海啊，
那是对石油的挚诚。
夜以继日呦，
爱的烈焰永远光明。

我把爱，我的真诚，
献给最坚强的人呦。
我的情，我的歌声，
献给心中最美的青春。

我爱每一口石油钻井，
我的身影总会在每一个凌晨。
“石油人”是个不朽的荣耀，
塔里木河的波涛就是我的歌声。

我的爱，我的热情，
大漠深处石油城。
为了祖国为了明天，
在所不惜的只有生命。

难 道

你的一双眼睛，
难道是一眼清泉或是星辰？
你那美丽的容貌，
难道是生命的源泉？

我心中燃起的烈焰，
难道是旷野里一处篝火？
石油人内心的自豪，
难道是心灵不朽的赞歌？

竞技场上无数仰慕的目光，
难道是古道上燃起的火把？
石油营地那不灭的灯光，
难道是天庭永恒的标塔？

我是人民的儿子

我是人民的儿子，大地的赤子，
我的心为大地点燃。
生命是人民的给予，
我的本能就是奉献。

昆仑山下辽阔的大漠，
让生命变得更有意义。
何时才能让人民满意，
那将是我一生的业绩。

沿着赛力木老人的足迹，
是我一生不懈的追求。
火一样的海洋还需要真诚，
假如祖国需要我别无所求。

淹没

百花园里百花盛开，
大地已被春潮淹没。
心中充满爱的激情，
家乡已被歌声淹没。

鸟儿在天空振翅，
心园已被笑声淹没。
塔钻在大漠轰鸣，
寂静已被涌泉淹没。

世上人为我们惊讶，
灵魂已被自由淹没。
让骏马在旷野驰骋，
油田已被荧光淹没。

生命

生命是何等的珍贵，
每一秒都胜似黄金。
当我为生命奋斗时，
炽热的心总会燃尽。

热爱生命就是一种微笑，
只要心还在自豪地跳动。
每当我遥望希望的天空，
前进的方向总那么明朗。

探索奥秘是一种动力，
额上的汗珠阳光下闪烁。
我愿用生命谱写新曲，
生命的怀抱总那么辽阔。

劳动之歌

厂区留下我和她并肩的身影，
欢乐的歌曲充斥我的心田。
对石油大地的热爱，
击活脉络里那份甘甜。

多少次寻觅在杂草丛中，
红柳的暗香飘溢在空中。
猛然间希望插上了翅膀，
飞向那辽阔的大漠天空。

大漠里一排排整齐的厂房，
到处是劳动之歌的海洋。
把白色珍珠撒向人间，
人间定是一片丰收的麦场。

志坚不移

石油姑娘，勤劳的姑娘，
你的美貌让月亮动情。
我每时每刻都牵挂着你，
爱你的心挚诚至死不俞。

美丽的姑娘，善良的姑娘，
让我一睹你的容颜。
别让我的青春灰飞烟灭，
我还等待与你此季相见。

纯情姑娘，贤惠的姑娘，
你的业绩已是众所周知。
我愿与你共度人间冷暖，
共同书写人间美好故事。

幸福之歌

月光亲吻着我的笑容，
亲吻我们痴情的恋歌。
机器的轰鸣为我伴奏，
星星在一旁偷听情歌。

昆仑山缕着长长的胡须，
用羡慕的目光望着我们。
把信念和追求融入歌声，
创业的幸福闪烁在心中。

晨风轻轻地吻过我的面颊，
鲜花的芳香让我心灵怒放。
劳动的歌声滋润我的心肺，
百灵鸟的语言在空中回荡。

坐在塔顶

我坐在高塔之顶，
遥望天边的彩云。
心境如春风一般，
轻轻荡漾着波纹。

风雨如潮，烈日如火，
悄然威胁着我的生命。
我的体魄千锤百炼，
奈何不了我的挚诚。

雄伟的塔钻一曲高歌，
唱醒了沉睡的戈壁大漠。
夜以继日是大漠的节奏，
谱写此曲的正是你我。

不曾向困难低头，
尽管大漠百般计谋。
智慧是取胜的法宝，
战胜是唯一的理由。

铭　记

人民永远不会忘记，
为祖国而战的英雄。
绿叶永远不会飘离，
根才是生命的保证。

相信不会有人忘记，
为事业而搏的大军。
是汗水把大漠浇灌，
荒芜变成满园新春。

石油汉子毅志坚，
家乡父老不忘记。
转瞬之间天地变，
故乡水土歌声起。

快乐的一天

大地欢乐是海洋，
喜庆日子在今朝。
威风锣鼓振天响，
幸福歌声传四方。

天地无忧笑开颜，
但见百鸟亮歌喉。
生身故乡情似海，
阳光明媚在春秋。

伟大祖国迎喜庆，
我把赞歌献人民。
幸福只在奉献中，
祖国永远在我心。

我与祖国同欢笑，
祖国昌盛我繁荣。
美好理想召唤我，
无数坎坷当征程。

明天更比今天好，
我的幸福像太阳。
祝贺祖国千秋美，
祖国母亲更富强。

天仙

一位女子落在塔钻上，
就像一位美丽的天仙。
我仰望你，就像仰望明月，
你身后的星辰显得很黯淡。

白云是你的围巾，
在你的颈部飘动。
你像开在高处的鲜花，
让我的心为你冲动。

我敬佩你的胆量，
还有你远大的理想。
我的心已为你破碎，
何时才来为我疗伤。

让我再看你一眼，
请向我露一下笑颜。
我的身体是燃烧的干柴，
快用爱来扑灭我心中的烈焰。

你在我心中的位置

英雄的石油工人，
是太阳给了你奋进的力量。
你的汗水是无价之宝，
我心中只有你高大的形象。

你的一生在荒漠渡过，
把艰辛当做享受。
你心里充满了良知，
你的一切总让我感到骄傲。

你把祖国看得高于一切，
你把个人利益看得那么平淡。
你心里总有唱不完的喜悦，
我为你写下了纵情的诗篇。

总想说说你不凡的事迹，
总想看看你不朽的业绩。
总想和你一样攀登高峰，
把最美的歌唱给你们听。

歌声嘹亮

欢乐的歌声无比嘹亮，
清晨我总要歌颂黎明。
每当我说起恩情似海，
激情之涛拍打我的心。

我向往春天，歌颂春天，
你的恩情是春天的阳光。
我的音符取自春的灵感，
因此我的歌总那么奔放。

我的脉博就是一组旋律，
我的幸福就是一首七律。
我的激情就是一片春绿，
我的歌声就是一次机遇。

你是我至高无尚的荣耀，
你是我精神信仰的良药。
你是我漫漫旅途的航标，
你是我神圣使命的骄傲。

祈求

父亲总是弄是非，
可怜母亲回娘家。
我们祈求母留下，
辛酸泪水不听话。

母亲生气回娘家，
哭爹喊娘心不宁。
望母背影却无奈，
断了心弦断了根。

小弟哭在摇篮里，
撕心裂肺要人命。
可怜我们蹲墙角，
伤心泪水何处咽。

父亲抱头坐一边，
就像一尊土雕像。
只是吸烟不作声，
烟头烧在我心上。

祈求母亲能回家，
邻居帮忙写家书。
妈妈妈妈快回家，
思念母亲眼快瞎。

母亲走后家无样，
老少无一不神伤。
原谅父亲这一回，
他比我们更悲伤。

父亲欲哭没有泪，
他已知错下不为。
泪水洒路路已平，
母亲快快把家回。

旅途拾贝
（组诗）

小序

烈日炎炎三伏天，
七月天里上了路。
旅途之苦胜地狱，
明知危险装糊涂。

旅途漫漫饥而渴，
火热追求在心中。
野花开在红柳旁，
大漠奇花胜家中。

龟兹：你好，

古老龟兹在眼前，
举步投到你怀中。

石油工人心更诚，
早已把你挂心中。

你的传说多又多，
神话长诗读不完。
今日一见果不然，
峡谷两侧竞诗篇。

偶然想起长安女，
双手献你一束花。
热血涌遍全身脉，
幸福之路在脚下。

但见你是永恒碑，
千佛洞里有万家。
你是一颗夜明珠，
祖国大地放光华。

塔来麦提*

翻越塔来麦提岗，
心律快到一百八。
冰山脚下是绿茵，
说说笑笑看野花。

想起此山有传说，
思绪长了双翅膀。
塔来麦提骑毛驴，
曾历千辛过此岗。

塔来麦提山峰雪，
白云骑在它肩上。
天下风光无不秀，
唯有此山永不忘。

奇山奇水奇风光，
春色独秀拥雪峰。
股股溪流润大地，
流向苍芒风雨濛。

*:塔来麦提——库车与独山子间的一座险山名。

独山子姑娘

初见独山子姑娘，
我把你比作初开的花朵。
你露出晴朗的微笑，
用煽情的目光把我淹没。

你充满勇气的回眸，
仿佛准葛尔大地的鲜花。
你可曾听说爱的岩浆，
早已注入我的心间。

是我自己去了南方，
只是心不能打入行囊。
请你别那么犹豫，
让我把你的心带在身上。

神圣的雕像

眼前是尊威严的雕像，
目光投向大地的远方。
骑着一头高大的毛驴，
像是走在商队的前方。

这是赛力木老人自豪的雕像，
让我想起祖先伟大的灵魂。
于是，我对老人说：放心吧，
我们会让祖国更加富强。

后 记

旅途中所见所闻，
已被摄入我心扉。
盛情旅途拾海贝，
灵感就像春风吹。

塔克拉玛干的气笛

塔克拉玛干，
一片神奇的沙漠。
只有美丽的幻想，
和许多萌芽状的传说。

无边无际的漠野，
地下却是石油之河。
早有饱览风光之意，
美丽的姑娘就在河岸。

等待时间成熟，
石油之迷大白于天下。
各路人马齐上阵，
挥洒汗水的故事已成佳话。

塔钻已成林海，
沙漠腹地响起气笛。
旧时的死亡之海，
如今已成遥远的过去。

塔克拉玛干已经苏醒，
火热的春天已拉开序幕。
梦想早已成为现实，
大漠油田不再是蓝图。

石油工人真叫勇敢，
竟敢向死亡宣战。
让无数险阻低下了头，
把利益看得那么平凡。

火热的生命，火热的情感，
燃烧在塔克拉玛干。
肆虐的风沙早已逃亡，
感天动地的还是我们的肝胆。

气笛声响彻云宵，
那是辉煌的生命赞歌。
我们也用最嘹亮的歌声，
赞美我们广阔的大漠。

丰碑

——献给塔西南油田堪探开发50周年

血与汗铸成的石油工人，
用双手立起一座丰碑。
他们用生命谱写凯歌，
诗人的手下兴笔如飞。

石油新城拔地而起，
让傲慢的昆仑另眼相看。
把美丽的画卷撒向大地，
习习凉风便是他的请柬。

大漠从睡梦中醒来，
打扮得像个新婚的姑娘。
婚礼在亿万心中举行，
婚宴上用豪言贺新娘。

他们翻越无数山岗，
在沙漠里建起了塞外江南。
天地也会为之作证，
塔里木河还有叶尔羌。

青春日记

我们曾经相识，
故时的你我是何等的清纯。
岁月染发已去多少年，
啊！记忆被装进梦的信封。

我们曾经相识，
偶然的相遇总那么难忘。
你是否思念你的青春时节，
我们的谈话总是留给月光。

脚下的路是那么的熟悉，
眼前的记忆却是那么迷蒙。
留在心里的依然是那团烈火，
如今已成永不消色的春梦。

哎，北京来的好干部

家乡人民好福气，
迎来北京的干部，
工作干劲没的说，
全当基层来锻炼，
生产建设做贡献，
为咱家乡鞋磨破，
哎，北京来的好干部。

团场一派新景象，
高楼大厦绿树齐，
农民喜迁新居所，
幸福喜事家家有，
新事好事天天有，
白发老人唱新歌，
哎，北京来的好干部。

烈日炎炎当空照，
寒冬腊月起风暴，
一马当先冲在前，
废旧立新换思想，
经济指标翻倍长，
吃苦耐劳总在先，
哎，北京来的好干部。

科学种田效果好，
棉花葡萄和大枣，
农民丰收又一年，
买来汽车停门前，
北京上海不再远，
条条大路通四方，
哎，北京来的好干部。

厂矿企业焕新貌，
教育卫生搞得好，
改革开放路子宽，
援疆干部事迹多，
留下故事美如歌，
家乡父老同欢喜，
哎，北京来的好干部。

美好希望在心中，
美化家乡靠行动，
心心相印情似海，
颂歌唱给好干部，
丰功伟绩难计数，
工人农民记心中，
哎，北京来的好干部。

零星日记

（散文）

1

时针将时光折叠起来，形成岁月，周而复始。它送走的每个日月都充满了神奇的爱。当我用付出的心血在过去的时光胸前戴上一束五彩鲜花时，我敢说我日记的每一行都是用心写的。那时，我完整的一生可以面对我的子孙，我可以向他们讲述我在人生旅途中创作的清新格言。

2

岁月向我发问：“我让你骄傲的脊梁弯曲，让你疲惫地倒下时，我会对自己说我充分展示了自己的强大。但我却不知道你是怎样理解的。”我回答说：“岁月啊，别急，在我弯曲倒下之前，我的每一秒钟也许会在身上绣出无比美妙的图案，从而让你陷入无尽的羞愧之中。”

3

我问了一个愚夫:"喂,愚夫,你的时光宛如落叶,难道你不懊悔吗?"愚夫却不屑一顾地回答:"我的休闲、我的追求都在我甜蜜的梦中,这对我来讲是一种享受。"我长吁短叹地回敬:"多亏你投了个人胎,假如你出生在动物世家,你甚至不知道在草原上该吃些什么。"

4

生活是多么神奇的产生。它会将你投入种种命运的长河,并让你体验它的苦涩。假如你能在生活的风暴里认识和把握自己,你会成为一个真正成功的人。

5

请别为你在岁月面前表现出来的虚伪而沾沾自喜,如果你能感觉到你才是真正的受骗者,悔恨和痛苦会将你淹没。

6

我的朋友为寻找一剂良药,黎明时起床后,把家里的书都翻出来,为表虔诚,全部烧成了灰。也许黎明时天上的星辰也为之感到追悔,于是向他发出感

叹:“你这有眼无珠的家伙,你这愚夫,你所寻找的良药早已化为灰烬。难道你不为自己陷入无穷无尽的痛苦而感到悔恨吗?”

7

我梦见我的洪福,并为此感到欣慰。好像全世界的人都在为我祝福,为我高兴。我发现所有宝库的钥匙都在我手中。我将全部占为已有。我浑身是汗地惊醒过来,于是,我看到真理和公正尚在,并没有消亡,我为命运之神奇感到惊讶。

祝福

(散文)

镜子

镜子反映物的本质，它是给人提供现实生活知识的天平。人只有在看到自己的影像时，才能正直感悟自己的人性。

区别

独享劳动果实的人无异于梦见土块的母鸡。

廉洁与成功

也许，这世上没有任何一种成功能胜于廉洁。如果一个人的一生是廉洁的一生，那么，他在离开人世的那一刻，根本不会想到为自己辩护，而直接进入天堂。

真诚与尊敬

当你默默无闻地帮助他人的时候，正是你在他人

的心目中成熟的时候，也许人世间再也没有比受人尊敬更高的奖赏。

人与时间

人活着并不只是为呼吸，如果人只是为了呼吸而活着，那么还有什么人格可言。

穷人与富翁

当你手握大把美钞时，也许你会以为自己高大无比，也许你周围的人正用挑衅的目光望着。但别忘了，穷人用双手劳作却能获得天大的荣耀。这就是现实，这就是真理。

死亡与生存

假如人出生后没有死亡的话，那么人对生命也就没有珍爱可言。于是，死亡与出生便是最有力的说明。

人与希望

希望是一盏灯，希望是力量。当你同时失去希望和时间时，就会走向灭亡。

死与秋天

我是那么的热爱自己的眼睛，并为它自豪。如果没有它，这世界将不复存在。

责任和义务

我在母亲痛苦的分娩中来到这个世界，假如母亲不是用生命作为代价生下了我，我也许是天下最幸福的人。母亲伟大而神圣，她的追求就是我的理想，我的理想实现之时，我会认为我尽职尽责了。

财富与遗产

他的金钱无以计数，是个富豪。但他连自己的家门都认不住。也许他是个文盲。我翻阅

无数书卷，并把它们的每一行抄录在我的日记里，此时，我才是世界上最富有的人。

生命之歌

生命本身就是一首歌，生命是一场搏斗，生命是一个奇迹。现实中跳动的心创造出全新的世界，留给后人无尽的遗产。

今天与明天

如果说今天焕起了我对生命的热爱，那么，明天也许会将我从风雨中带到理想的彼岸。

也 许

生命世界里到处是深海潜水员，也许在大海的狂涛中，你是世上最骄傲的人。

理 想

理想是明灯，理想是翅膀，在你心脉里波涛汹涌的热血，就是你理想的回音。这回音会把你带到美的世界里，让你梦想成真。失去理想的人，就好比失去翅膀的鸟。

勇 气

宇宙无限，它既是天空，又是海洋，只要你敢扬帆起航，去迎接它的风暴，就会看到美好的未来。

命运与洪福

命运如此神奇，它是磨炼毅志的熔炉。如果你能在这个熔炉里熔炼成钢，命运会让你洪福齐天。

世界与人

人拥有巨大的精神财富。如果一个人不能珍惜自己的价值，那么，他将会成为世界的负担。

时间与我

时光匆匆而去，它在全力磨挫着我坚实的体魄，目的是想让我向它低头弯腰。而我却驾驭着它的每一分钟，让它为我的生命之歌而折服。当生命之歌谱成之时，它会为战胜自己的人而感到骄傲。

塔克拉玛干

（散文）

塔克拉玛干，古老的大地，我伟大的故乡。多少热血儿女在你温暖的怀抱成长、献身。无数艰辛的故事和血汗孕育出片片红柳；多少探险者的脚步在你面前彷徨。封埋着人类文明钥匙的这片神奇土地，吸引世人好奇的目光。祖先留下的这些无价之宝永远牵挂着我们的心。遥望无边无际的大漠，总让我陷入无头无绪的暇想之中。你在我心目中就是一位伟大的母亲，怀揣着历史与文化的真迹。尽管你满目苍桑、伤痕遍体，你乌黑的发辨早已被岁月之风暴漂白。然而，一双炯烈的目光依然闪烁在你布满沟壑的眼眶里。那是充满喜悦和希望的目光，目光里有阳光的温暖和启迪。你那长久没有梳理的长发、干裂的嘴唇、饱经苍桑的体态永远勾起我们久远的回忆。这片海洋曾经经历了无数世纪风尘，然而母亲依旧呵护着她膝下的儿

女，就像保护自己的眼睛。塔克拉玛干啊，不懂你的人，望着你枯竭的沙漠，以为你只是一片毫无价值的沙地。因为你从不修饰你的外表和容貌，总是以大地的本来面目出现在人们面前。美永远深埋在你的地下，你总是把美通过根输送到胡杨的枝叶上。你呵护着你怀抱里的一切生命，就像母亲照顾自己所有的孩子一样。你为了养育孩子，永远守候着贫穷，一件破旧的外衣是你全部家当。但你无私的爱却是你最大的财富，你简陋的居室里充满欢乐。你拥有不同信仰、不同风俗、不同民族的孩子。闪烁在石油工人额头上苦涩的汗水和脸上甜蜜的笑容，难道不就是你的倩影？不正是你赋予他们的幸福标记吗？

丰碑

我把祖国看得比母亲还要伟大，因为祖国同样养育了我的母亲。我出生在这片土地，我的脐血也洒在这里，是故乡泥土的芳香养育了我，我们世世代代都不会忘记这一点。我在微笑，因为我出生在这样一个伟大的祖国，我为我的心灵被点燃而感到高兴。我为这片土地上发生的巨变和奇迹而自豪。我手捧一把故乡的土壤，似乎从中看到了自己的幸福。这是父辈给我留下的丰厚遗产，我是它的继承者，它紧扣我的心弦，永远不会断裂。这是我生命旋律中的伟大理想，同样也是发自我内心的绝唱，它将是我留给后代的不朽丰碑。

瀚海油花

沙德尔·卡德尔

新疆人民出版社